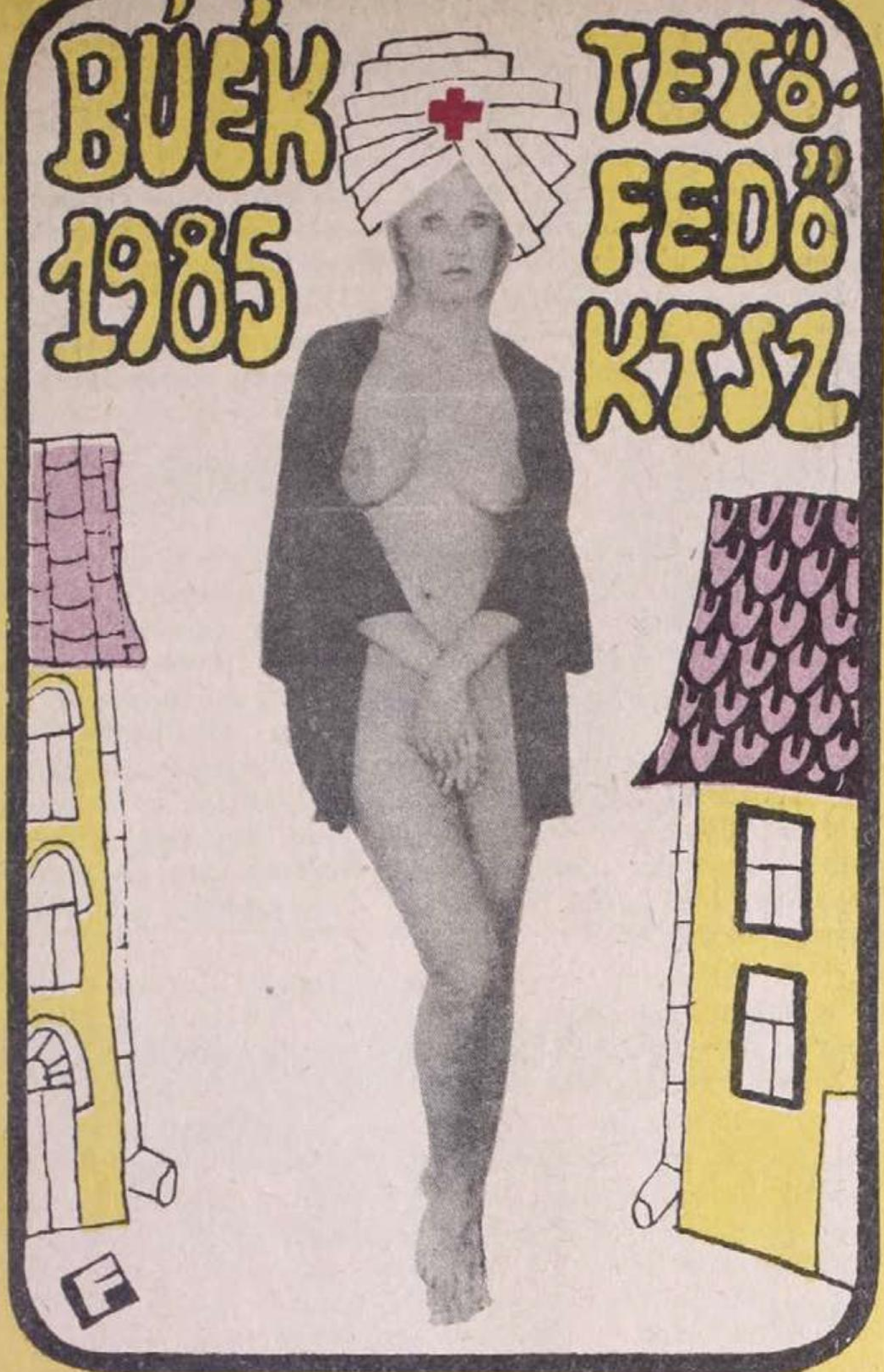
40. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM
Ára: 3,– Ft
1984. NOVEMBER 8.

Ludas Matyi

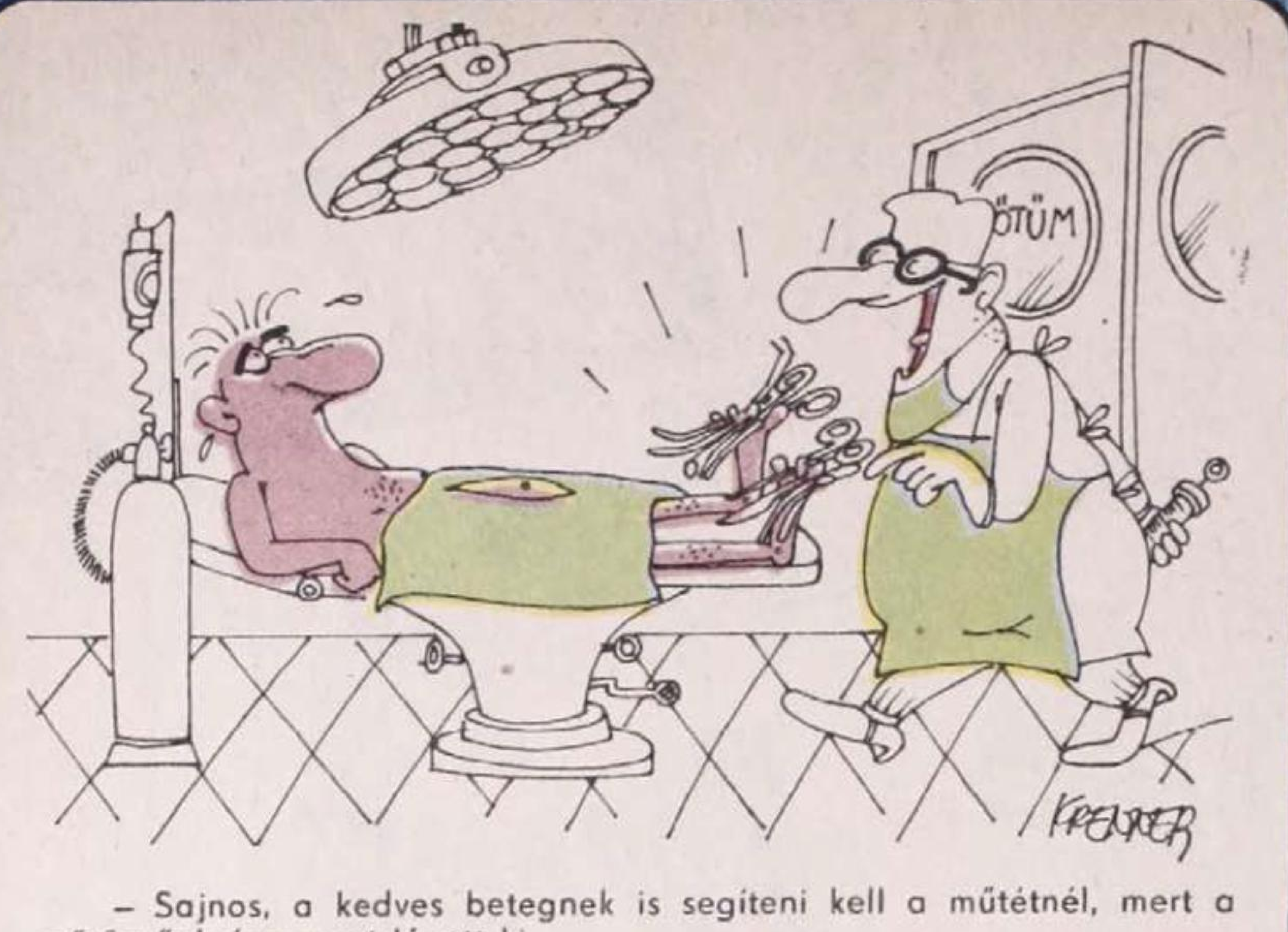

Az üresen hagyott helyre mindenki beragaszthatja a saját felesége fényképét

Dallos Jenő, Fülöp György, Lehoczki István és Szür-Szabó József rajza

KÁRTYANAPTÁR '85

(TOVÁBBI JAVASLATAINK A 8–9. OLDALON)

– Sajnos, a kedves betegnek is segíteni kell a műtétnél, mert a műtősnőnk épp most lépett ki ...

Félrelépő hosszúlépés

Gyakran hallunk manapság a házasság, a család válságáról. Ugyanakkor van a családoknak egy fajtája, amely mindjobban tért hódít: ezek a termékcsaládok. Az utóbbi időben a következő családalapításokról értesültem: az őszi BNV-n bemutatkozott a Fabulissimo kozmetikai család, amely mint közölték, „a Fabulon família exkluzív ága." Ennek a családi életnek is megvannak a maga problémái! Fabulissimóék az ősöket, Fabulonékat szegény rokonnak tekintik, talán nem is köszönnek vissza nekik a szomszéd polcról. Létrejött a kempingcsirke-család, amely elvonultan él, alig érintkezik vevővel, legalábbis hazaival. És van iskolai füzetcsalád, de – mint tapasztalni lehetett – egyik-másik tagját néhol kitagadták. Kihagyták a csomagból. És mert kevesebb volt a borító, mint a füzet, van amelyik kénytelen meztelenül, esetleg csomagolópapírban járni. Ők nyilván a család szégyenei.

Minthogy itt a november, amelyre a Nagy Késések Esztendejében a nagyszüret is áthúzódott, érdemes külön figyelmet szentelni a borok családi életének. Ez már pikánsabb ügy... Borvidékeink egyrésze nyitott házasságban él. A Balaton-parti kiruccan az Alföldre és az alföldi is tiszteletét teszi szép balatoni ismerősénél. Hogy érthetőbb legyen, ki kivel, illetve mi mivel, egy kővágóőrsi szakember tiszteletreméltóan őszinte nyilatkozatát idézem a Magyar Hírlapból. Az alföldi bor általában gyengébb minőségű, mint a balatoni, egy hétdecis palackért nem kérhetnénk 35–40 forintot, ha az alföldi termést nem házasítanák össze a balatonival. A balatoni rizling jobb, de a hétdecis palack – a nyilatkozó szerint – akkor sem lehet drágább 35 forintnál. Ezért az alföldi látogatót is összeeresztik a balatoni nedűvel. Ebből ugyan nem születik a legszebb szerelemgyerek, de a szülőknek így gazdaságosabb. Tehát ez érdekházasság.

Nem vagyok puritán, de nem nézem jó szemmel – illetve torokkal – ezeket a félrelépéseket. Mert miért lenne baj, ha az alföldi borokat olcsóbban árusítanák, balatoni mellékíz nélkül? (Különben is ilyen mellékízt nehéz felfedezni, ez inkább egyenízűre törekvés!) Gyakori panasz, hogy kevés az alacsonyabb árú, könnyű asztali bor. Nos, a magyarázat a családi élet kuszaságában rejlik. Meg bonyolult adóproblémákban. És így a balatonfelvidéki sem lesz exkluzív család. Igaz, látok már 50–60 forintos, sőt ennél is drágább hétdecis palackokat. Lehet, hogy ezek szűzek? Netán külföldinek tartogatták az első kortyukat, de hoppon maradtak?

... Olvasom egy szüreti jelentésben, hogy Eger környékén a szőlőkből egy-egy napon csak meghatározott fajtákat szednek, „így előzik meg a fajták keveredését". Vannak még szigorúan nevelő családok! A kis Medoc-ot még a közeli rokon Leánykával sem engedik játszani. Később meg óvják a rangon aluli házasságtól. No egy-két kicsapongás azért nem a világ! Hiszen csak a fogyasztó zsebét rongálja.

Földi Iván

Végre!

Nem éltem mostanában Szegeden, így – hálistennek – nem éltem idegfeszültségben. Legfeljebb a Tv-Híradó képsorai feszítették az idegeimet, de azt meg már megszoktam. Csak az október 28-i Népszabadságból értesültem arról, hogy:

„Több mint két hétig tartotta idegfeszültségben Szeged és a környék lakóit a Csillag börtönben történt súlyos bűntény. A helybeli sajtóban tegnap *végre* közzétett közlemény arról tájékoztat, hogy – szemben a korábban elterjedt hírekkel – egyedi tettesről volt szó. Még e hó 11-én történt..."

A mindenre frissen, gyorsan, elevenen reagáló magyar sajtótól szokatlan, hogy 16 nap után tájékoztat egy rémületkeltő eseményről. Vajon mi lehet az oka a késedelemnek? Az szinte kizárt dolog, hogy az illetékes szervek ne tájékoztatták volna még aznap – de legkésőbb másnap – a helybéli sajtót. Nálunk, mint tudjuk, komoly határozatok születtek arról, hogy a közvéleményt mindig, mindenről, időben tájékoztatni kell. És mint minden határozatot, az érintettek ezt is maradéktalanul végrehajtják. Nem is értem, miért hoznak kb. ötévenként újabb s újabb határozatokat a tájékoztatás megjavításáról. Mit lehet azon még javítani, ami már szinte maga a tökély?

A mulasztást – mint már annyiszor! – csak a sajtó követhette el. Tizenhat napig vártak – mit sem törődve a szegediek húrként feszülő idegeivel, míg az idejében megkapott tájékoztatást *végre* leközölték.

Csak egy mentségük lehet: az anyagtorlódás. Az érdekfeszítő hírek, események napról napra kiszorították a lapból az ámokfutó rabról szóló híradást. Százegyedszer hadd idézzem a híres Gábor Andor történetet. Amikor egy szerző megkérdezte, miért nem közölték az írását, Bandi bácsi végiglapozta a Ludas legfrissebb számát és azt mondta: látod, fiam, minden oldal tele van, hova tettük volna?

A helybéli sajtóban az említett időközben cikk jelent meg:

- a konzervüveggyártás fejlesztéséről;
- a brigádvezetők tájkonferenciájáról;
- új állatgyógyászati készítményekről;
- a kéttornyú kazánházról;
- az észak-krími csatornáról;
- a csengelei tornaterem felavatásáról;
- a zsombói lápi pócról;
- az idegen nyelvű filmklubokról. És így tovább.

Ezekkel – tanúsíthatom! – a lap minden oldala tele volt. Hova tették volna az ámokfutót?!

Radványi Barna

(A Népszabadság október 30-án ismét írt az ügyről, de abban a cikkben már október 19-i dátum szerepelt. Tehát a szegedi sajtó „csak" nyolc napot késett. Ebből is látszik, hogy a tájékoztatás nálunk nemcsak gyors – de pontos is.)

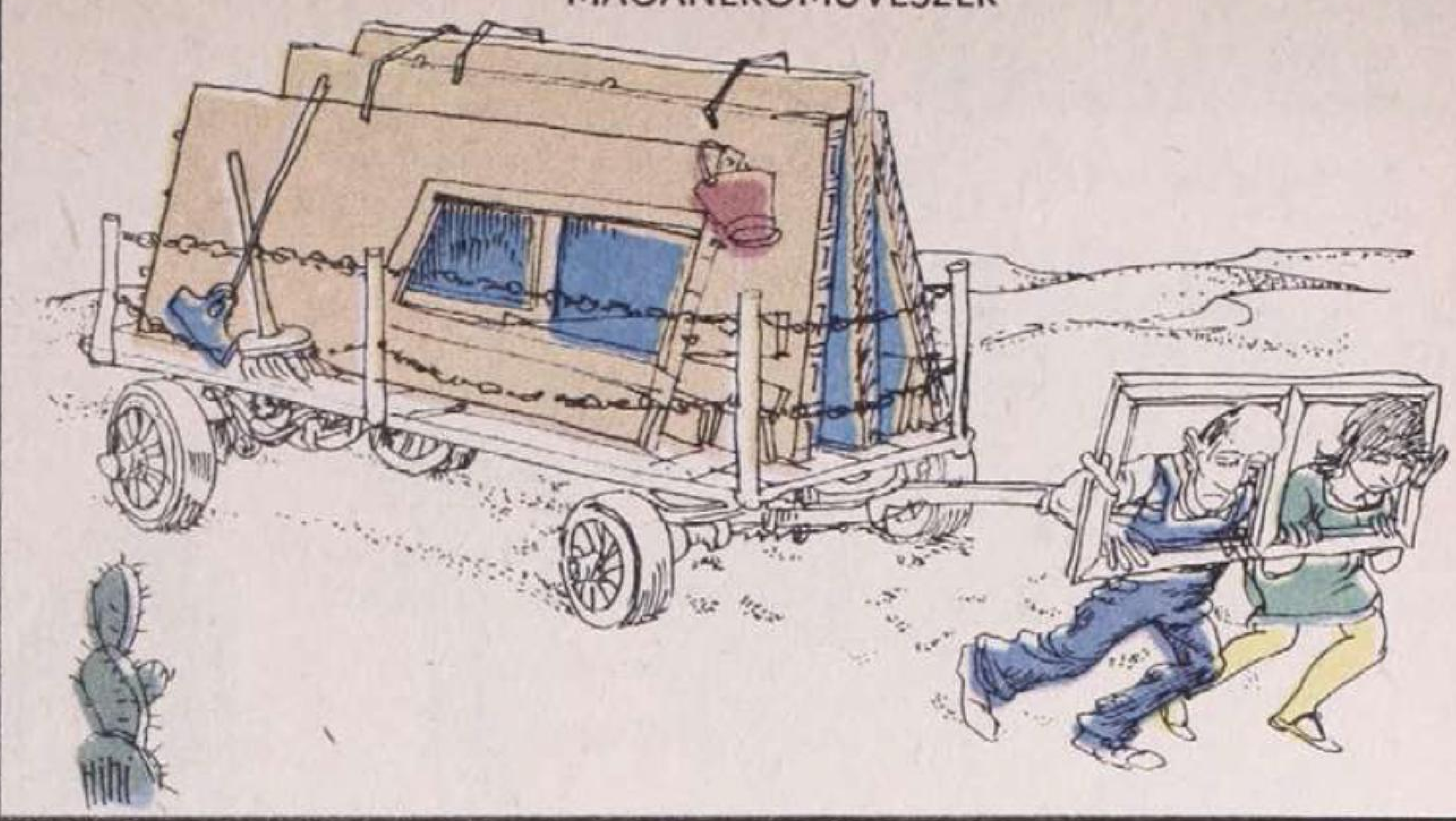

– Maguk mennyien vannak és mégsem tudják megcsinálni.

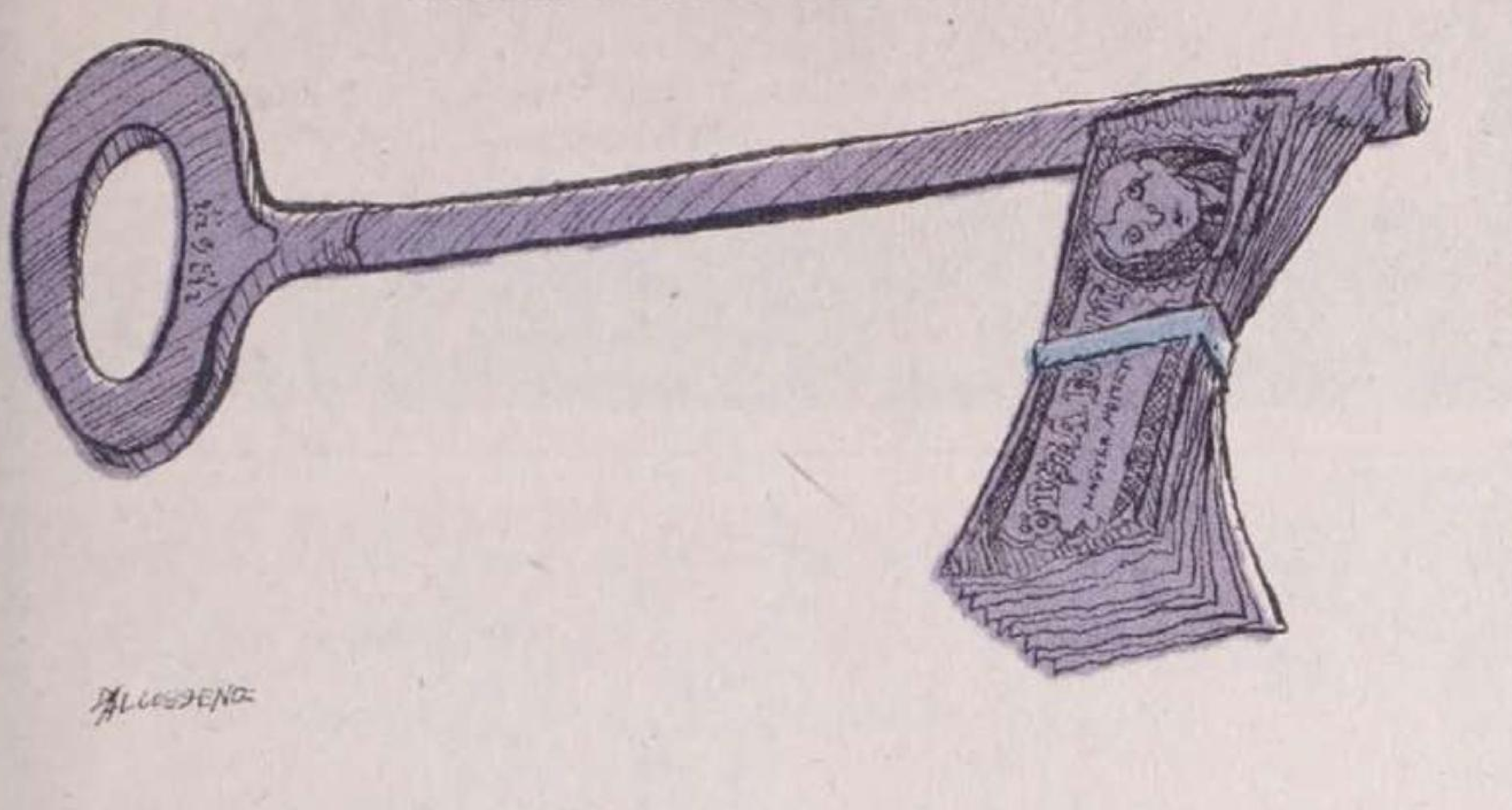
DALLOS–HEGEDŰS:

És most...

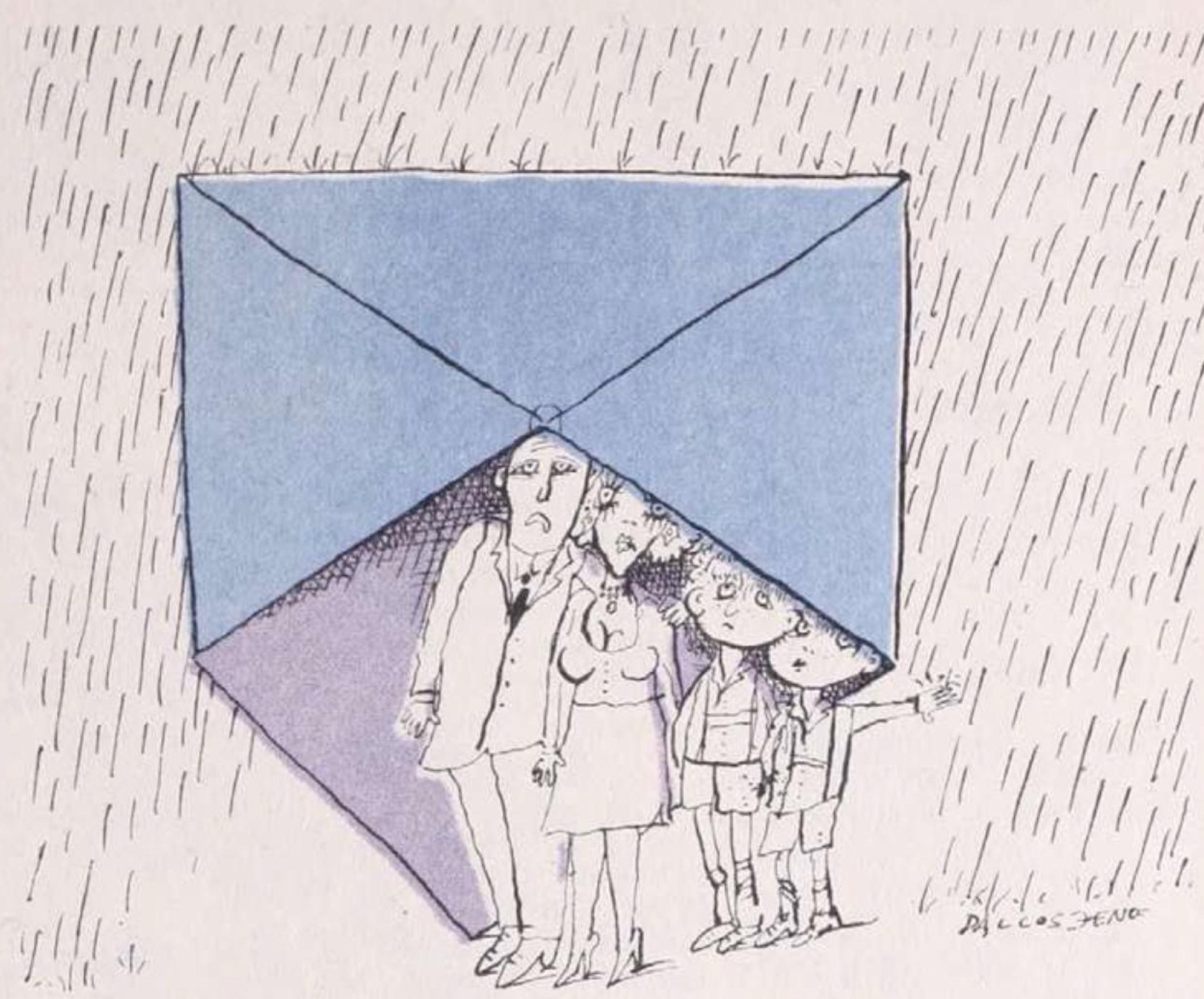
MAGÁNERŐMŰVÉSZEK

TISZTESSÉGTELEN HASZONKULCS

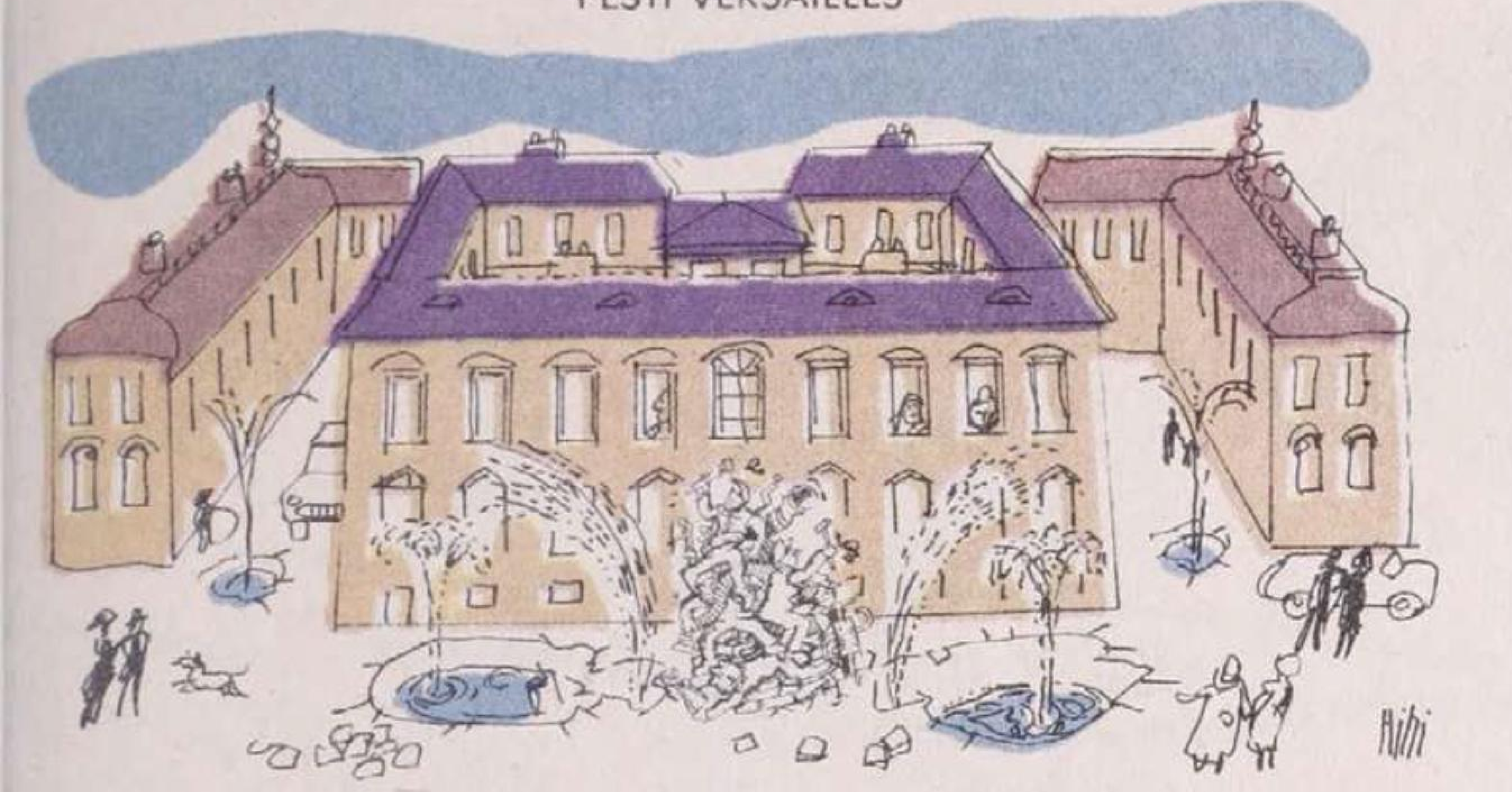

FIZETÉSI BORÍTÉK

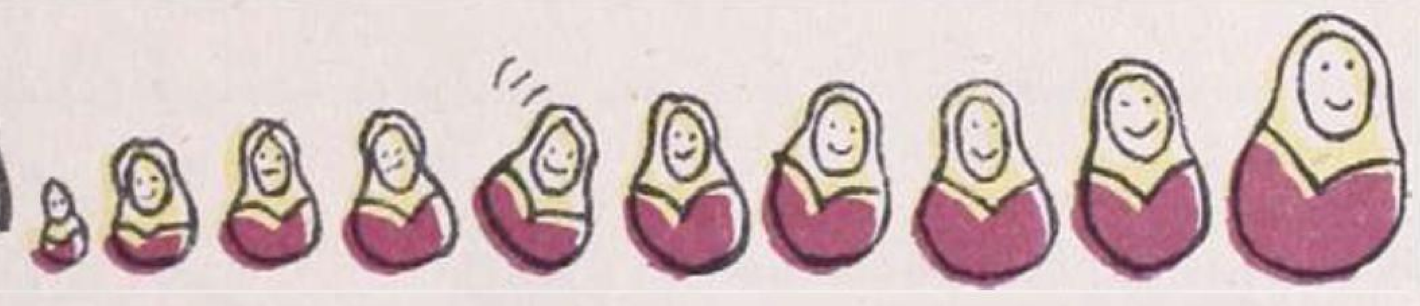

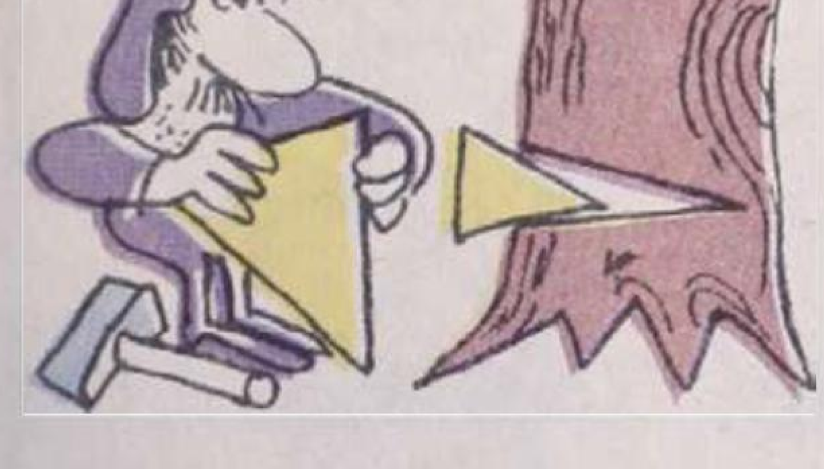
– Már megint nem tudtunk félretenni lakásra!

PESTI VERSAILLES

MATRJOSKA

MOSZKVAI ANZIKSZ

Ottjártamkor a főváros a november 7-i díszszemlére készült, amely — a moszkvaiak szerint — csak hóeséssel kombinálva az igazi. A meteorológusok pedig nem jósolnak havat. Ellenben, mint a hírügynökségek annak idején jelentették: augusztus derekán komoly hóesés volt Moszkvában. Azóta a fővárosiak sóvárogva mondogatják:

— De hol van már az augusztusi hó!

•

Egy viharos fogadás utáni reggelen: erős macskajaj. Szállodai szobámban nagy óvatosan egy pohár sört szopogatok. Belép Oleg, és megdöbbenve nézi, hogy másnaposan sört iszom. „Kutyaharapást szőrivel" — fordítom le nagy nehezen az ősi magyar bölcsességet. Oleg elővesz egy vizespoharat, színültig tölti vodkával és felém nyújtja: „Klin klinom!" Ami körülbelül annyit jelent: éket ékkel. Elmeséli a mondás eredetét is. Ha az erdőben a favágó éke beszorul a fába, akkor a szakember nem piszkálgatja, lökögeti, hanem elővesz egy nagyobb éket, és azzal szabadítja ki az előzőt.

Hiába, a népek bölcsessége határtalan és egyetemes.

•

A GUM a mi Skála-Metrónk testvéráruháza lehetne. No nem a méretei miatt — az egész Skála-Metró nincs akkora, mint a GUM kakukkosóra-osztálya —, hanem a szállítási, raktározási nehézségek miatt. A GUM egyik oldalán a Vörös tér, a többi oldalán forgalmas mellékutcák. Délidőben hatalmas kamion tuszakolja be magát a szűk Vetosnyij utcába, irdatlan mennyiségű porszívót pakolnak le róla és dobálják le a szűk föld alatti raktárakba.

— Tudod — mondja Oleg, minden moszkvai titkok tudója — készülnek, mert holnap egy Barátság-vonat érkezik Budapestről.

•

A moszkvai ember türelmes és optimista. A város tele van apró, Coca Cola feliratú pavilonokkal, amelyekben a nemzeti üdítőt, a kvaszt árulják. Kérdésemre az eladó:

— Tudja, ezeket a Coca Colás pavilonokat még az olimpiára építettük, hogy kedvében járjunk a nyugatiaknak. De hát nem jöttek el. Így most nem tudunk mit csinálni, kvaszt mérünk benne.

— Hát miért nem bontják le? — kérdezem.

— Minek? Hát lesz még Moszkvában olimpia!

•

Az egymásba rakható Matrjoska baba nélkül aligha jön haza Moszkvából a látogató. Én is veszek kettőt, de nem állom meg, hogy meg ne mondjam Olegnek:

— Fogalmam sincs, mit szerettek ezen a Matrjoskán. Egyszerű fababa, amit szét lehet szedni, és így egyre kisebb lesz.

— Szemlélet kérdése — így Oleg —, mi azért szeretjük, mert ha összerakjuk, egyre nagyobb!

•

Kozmetikai szalon a Kalinyinon. A nejemet várom, benn van a szoláriumban. Lepirulva érkezik, és örömmel meséli, hogy odabenn a nőkkel még egy jót traccsoltak is. Jobb oldalán egy amerikai diplomatafeleség feküdt, a balján egy francia stewardess, amellett pedig egy moszkvai tanítónő. Ott, abban a kozmetikai szalonban már régen megvalósult a békés egymás mellett égés.

•

Moszkvában az új házasok első útja az anyakönyvvezetőtől az ismeretlen katona emlékművéhez vezet. Ez olyan szokás, amelyet mindenki betart. Persze, Moszkvában is sok a válás, így magas az újra házasulók száma is, ezért vannak olyanok, akik bizony gyakran látogatják a nevezetes zarándokhelyet. Az utca embere azt mondja a többször házasulókról:

— No, ennek az ismeretlen katona már előre köszön!

•

Moszkva új őrülete: a Gamibazin. Tavaly a káposztából készített, gyomorfekély elleni U-vitamin volt a sláger, idén a Gamibazin. Ez a csodaszer egy dohányzás elleni rágógumi. Ha ezt rágod, úgy megutálod a cigarettát, hogy rá se bírsz nézni. Oleg — az ördög tudja honnan — kerített magának egy dobozzal, és már egy hete azt rágja. Kérdezem, milyen?

— Kitűnő — válaszolja —, csak ez az átkozott rágógumi mindig hozzáragad a cigarettám füstszűrőjéhez.

Trunkó Barnabás

SZILÁNKOK

VÁLÓPER UTÁN

— A bíróság ítélete szerint havonta kétszer láthatom a gyerekemet. Fellebbeztem. Elég nekem egyszer is.

ÖNÁLLÓTLANSÁG

— Legyen szíves, mondja meg nekem, mikor vagyok boldog?

SIKERFILM

— Ehhez a filmhez még egy használt mozijegyet sem tudok szerezni.

HÁZASOK

— Ennek is te vagy az oka!
— Minek?
— Azt én nem tudhatom.

NŐI DOLGOK

— Annyira örülök ennek a ma vásárolt új ruhámnak, amit holnap már unni fogok.

ZSUGORI

Bélának azért nincs horgászszerencséje, mert sajnálja a kukacot a horogra.

KUTYA

— Miért ajándékoztad el a kutyád?
— Olyan okos volt, hogy kisebbségi érzésem volt mellette.

TÍPUS

— Géza, köztünk szó sem lehet semmiről. Megtudtam, hogy szabad, önálló ember. Én csak a nős férfiakat szeretem. Úgy izgalmasabb...

FURCSA

— Ön miért hord parókát?
— Ne lássák, hogy alatta milyen hosszú hajam van.

CIGARETTA

— A férjem megígérte, hogy leszokik a dohányzásról. Azzal kezdte, hogy eltávolította a lakásból az összes hamutartót. Most a földre hamuzik...

SZÍNHÁZI HIRDETMÉNY

AZ ÉRDEKLŐDÉS HIÁNYA MIATT AZ ELŐADÁS CSAK AZÉRT IS MEG LESZ TARTVA.

MUNKAERŐCSÁBÍTÁS

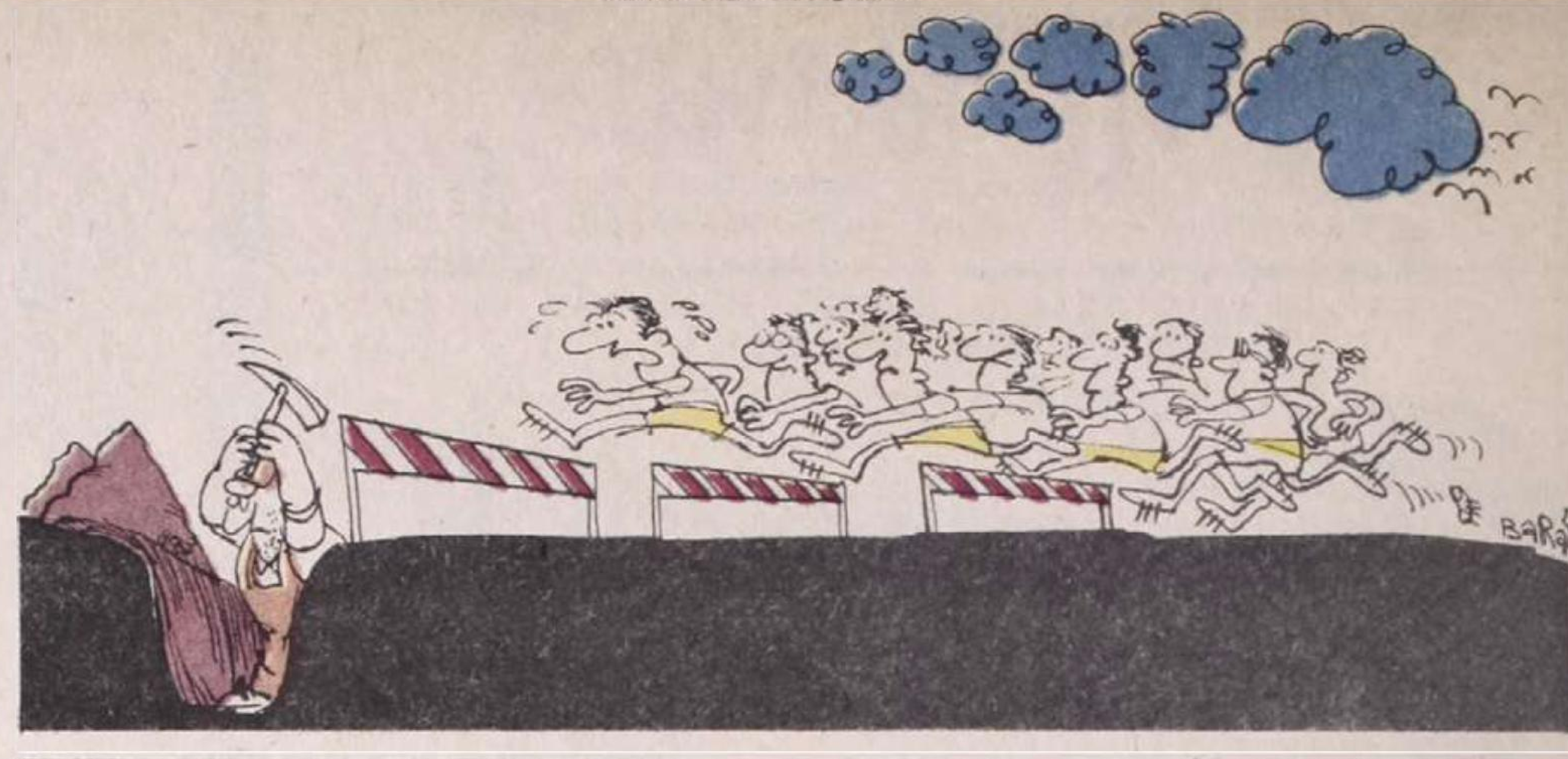
— Nálunk két fizetési szalagot kap a bérszámfejtéstől. Az egyiken a fizetése teljes összege áll, a másik szalag, amit a feleségének mutat meg.

GYALOGLÁS

— Én elhiszem, hogy a gyaloglás rendkívül egészséges, erősíti a tüdőt, a lábizmokat, de ezzel ne a taxisofőr érveljen, aki éjfélkor nem akar hazavinni Pestlőrincre.

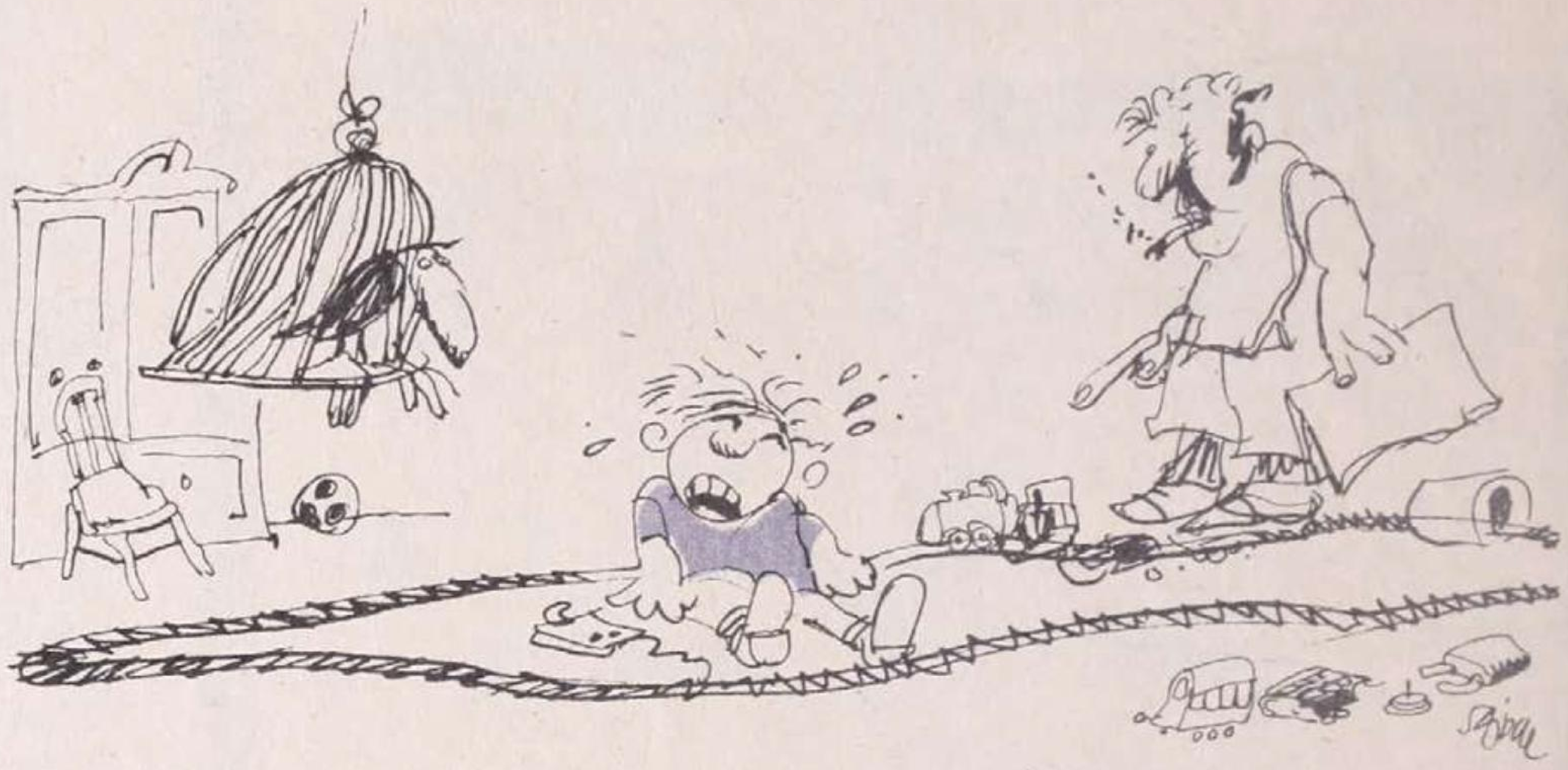
Galambos Szilveszter

AKADÁLYVERSENY

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Kérek egy fürdőszobás szobát magamnak és a feleségemnek.
— Sajnos, már csak fürdőszoba nélkül tudunk szobát kiadni.
— Kivesszük, drágám? — kérdezi a férfi a nőtől.
— Igen, igazgató úr — válaszolja a nő.

– Miért bőgsz, hogy elromlott a játékvonatod? Mit szólsz majd, ha megismered az igazit?

Ha majd a gyógyszergyűjtők áttérnek a bélyeggyűjtésre.

Ha majd az újságot használhatjuk idegnyugtatónak.

Mikor lesznek kaphatók a hiányzó gyógyszerek?

Több gyógyszer változatlanul ritkán kapható a gyógyszertárakban. Nincs például *Dopegyt, Minnip-* ... *már gyártják, az Andazin-, a Lydokain-hiány tulajdonképpen már meg is oldódott.* Ennek el-

Ha majd a külföldi alapanyagokat nem devizáért vesszük, hanem a Jézuska hozza.

Ha majd a bőség kosarából mindenki egyaránt vehet.

A NORMAFÁNÁL

— Pszt, uram. Egy pillanatra...

— Mi az, kérem? Miért háborgat?

— Pszt. Előnyös üzletet ajánlok önnek.

— De kérem, nem látja, hogy kocogok? Mégis csak furcsa. Békésen rovom a kilométereket, egyszercsak jön egy vaddisznó és egyszerűen lepisszeg.

— Pszt. Kocogni ön bármikor tud, ilyen lehetőség viszont csak egyszer kínálkozik az életben.

— Tessék, miről van szó? De arra kell kérnem, hogy fogja rövidre a mondókáját, mert máris gőzölög a fejem, s az ilyesmi hűléses megbetegedésekre vezethet.

— Uram, én vaddisznókat ajánlok önnek megvételre.

— Vaddisznókat?

— Jól értette. Olyasféléket, mint én is vagyok. Vaddisznó, vagyis sus scrofa, a nem kérődző páros ujjú patások rendjébe tartozik. Hatalmas termetű, 25 cm-es farkával együtt 1,75 méter hosszú, vállban 85—95 cm magas, 180—200 kilogramm súlyú állat.

— Egy szót sem értek az egészből.

— Uram, puszta üzleti érdekei mellett az ön emberséges szívére is apellálok. A lapok is megírták, hogy itt, a Normafa környékén, tele van az erdő vaddisznóval. Bóklászunk, kérem, csöntörgünk, teljesen céltalanul. Önök büszkén hirdetik, hogy Magyarországon teljes foglalkoztatottság van, a munkanélküliség ismeretlen fogalom. Ugyanakkor eltűrik, hogy tucatnyi vaddisznó lopja itt a napot, mihaszna csörtetések és dagonyázások közepette. Hát szép ez? Humánus? Uram, vásároljon tőlem vaddisznót. Láthatja, tanultunk a zöldségkereskedelem kudarcából és a közvetítők kizárásával egyenest a fogyasztóhoz fordulunk.

— De ember... bocsánat... de állat, mégis hogyan gondolja?

— Nézze, ön rokonszenves üzletembernek tűnik. Magának megszámíthatom vaddisznóját húszezer forintjával ab Normafa.

— Mi az, hogy ab Normafa?

— Uraságod lefizet húszezer forintot, bemegy az erdőbe és kihajt magának egy vaddisznót.

— Majd megbolondultam.

— Ebben az esetben a házhozszállítást is vállaljuk, csak úgy persze valamivel drágább. Uraságod átutal az egyszámlánkra harmincezer forintot, és mi leszállítunk a lakására egy darab vaddisznót.

— De kérem, mit csináljak én a lakótelepi garzonomban egy vaddisznóval? A tizedik emeleten. Pláne harmincezer forintért.

— Akkor befizet negyvenezret, és kap két vaddisznót.

— Látja, ez mindjárt jobban hangzik. De mire használjak én a tizedik emeleten két vaddisznót?

— Rémisztgetésre. Uraságod szomszédja dühödten ront be önhöz, mit jelentsen ez az őrült klimpírozás. Látja, hogy két vaddisznó ül a zongora mellett, négykezest játszanak, legott elájul ijedtében.

— Nem jó. Kérem, én olvastam Ljuboljevics—Krecsmár Vadsertéstanát, és ebből kiderül, hogy a vaddisznó abszolúte ve-

szélytelen állat, csak kicsinyei védelmében fortyanhat fel.

— Ugyan kérem, ki ismeri itt Ljuboljevics—Krecsmár Vadsertéstanát? Maximum uraságod és én. Nade a többiek...

— Akkor sem jó, én meleg baráti viszonyban élek a szomszédaimmal.

— Nagyon helyes. Akkor gmk-t kell alakítaniok. Akár lakóhelyi vaddisznókötvényeket is kibocsáthatnak, s a készletet alibivaddisznók formájában forgalmazzák.

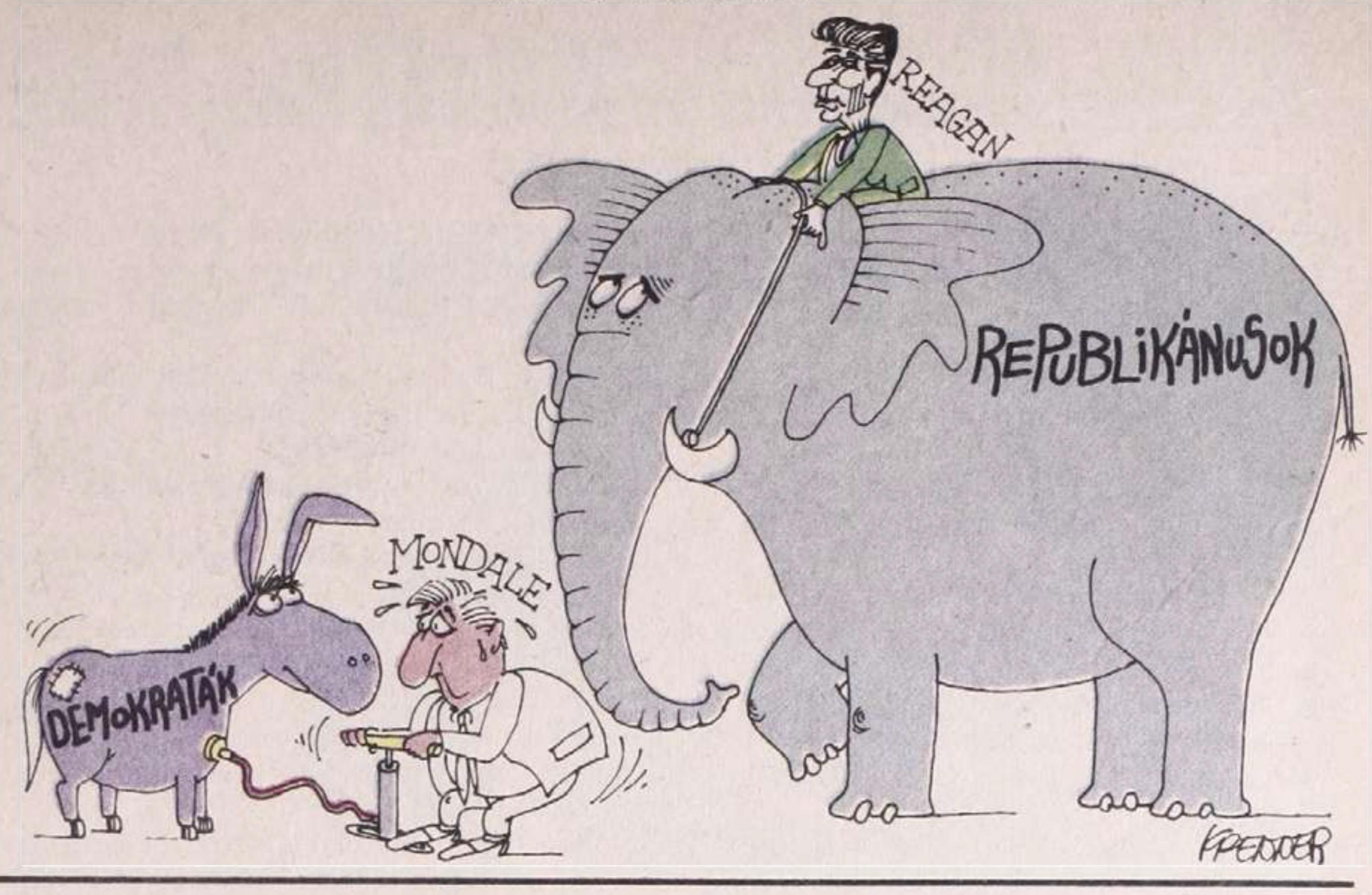
— Mit ért ön alibivaddisznókon?

— Nézze, amióta a lapok megírták, hogy a Normafa környéke hemzseg a vaddisznóktól, a kutya sem mer erre jönni. Teljes a békesség és a nyugalom. Most gondolja meg, hogy ilyenféle címsorok látnak napvilágot az újság tetején: „Vaddisznók a filmgyártásban"... „Vaddisznók a sportéletben"... „Vaddisznók a társasházépítkezéseknél"... Kapkodni fognak utánunk, uram, kapkodni...

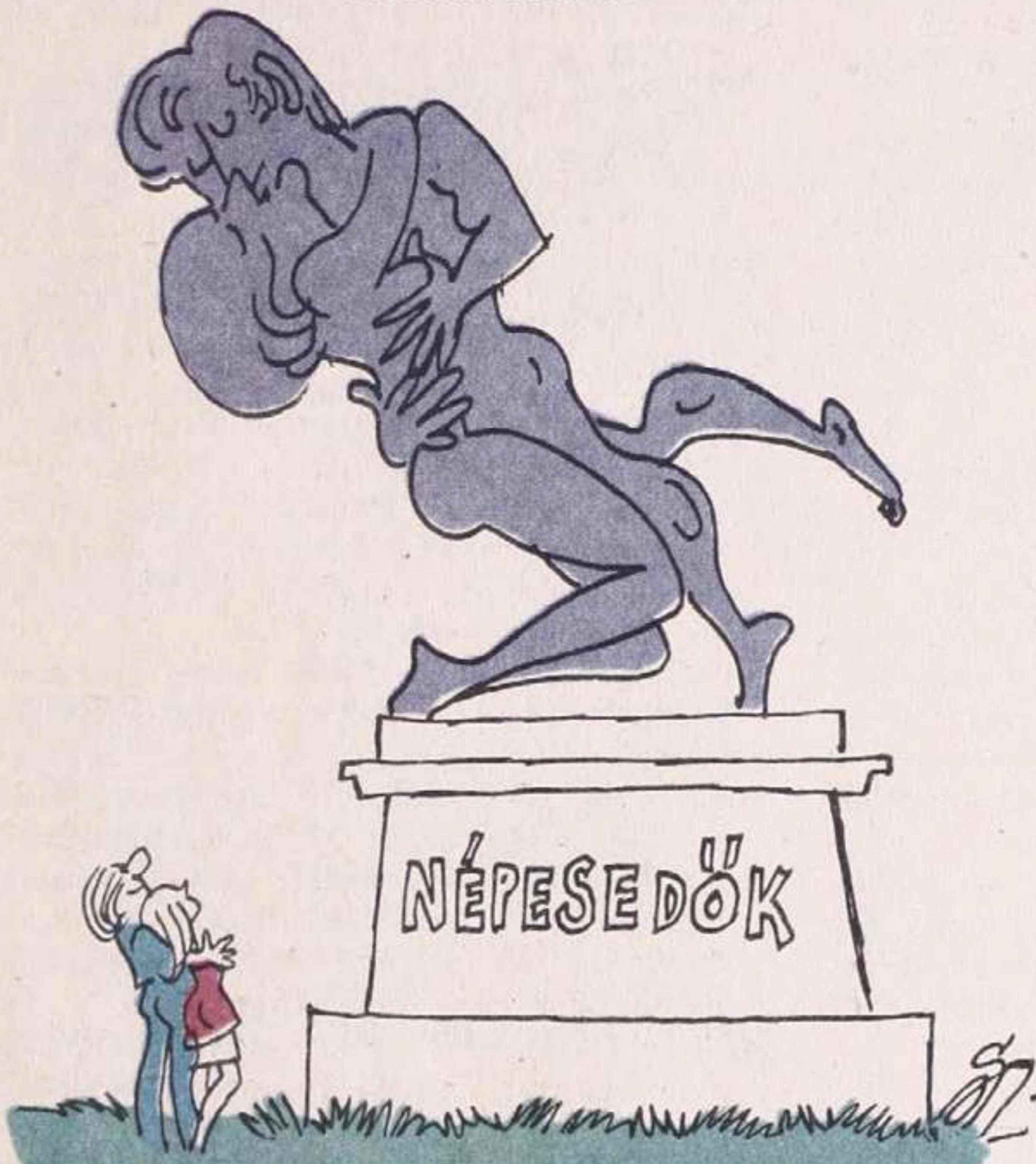
— Érdekes amit mond. Kérem, adja meg a telefonszámát. Majd felhívom!

Peterdi Pál

FINIS A VÁLASZTÁSON

KÖZTÉRI SZOBOR

— Akarsz egy kis fehér bort?
— Elment az eszed? Hiszen vezetek!
— Akkor igyál vöröset, az nem látszik meg a vérben.

*

Két autó összeütközik. A vezetők egymást szidják.
— Maga vak?
— Hogy lennék vak? Hiszen eltaláltam magát!

*

— Doktor úr, mit tegyek, hogy ne érezzem magam olyan rosszul, ha bezárt helyiségben vagyok?
— Talán próbáljon meg becsületesen élni!

ESKÜVŐ

— Csak tudnám, hogy az örömtől vagy a bánattól rúgott be ennyire?

Mikor vásárolhatók vissza az állami lakások?

ROMHÁZ, SEJ, HOGYHA LESZAKAD...

SACSEK és HAJÓ

— FILMEKRŐL ÉS A SPICCRŐL

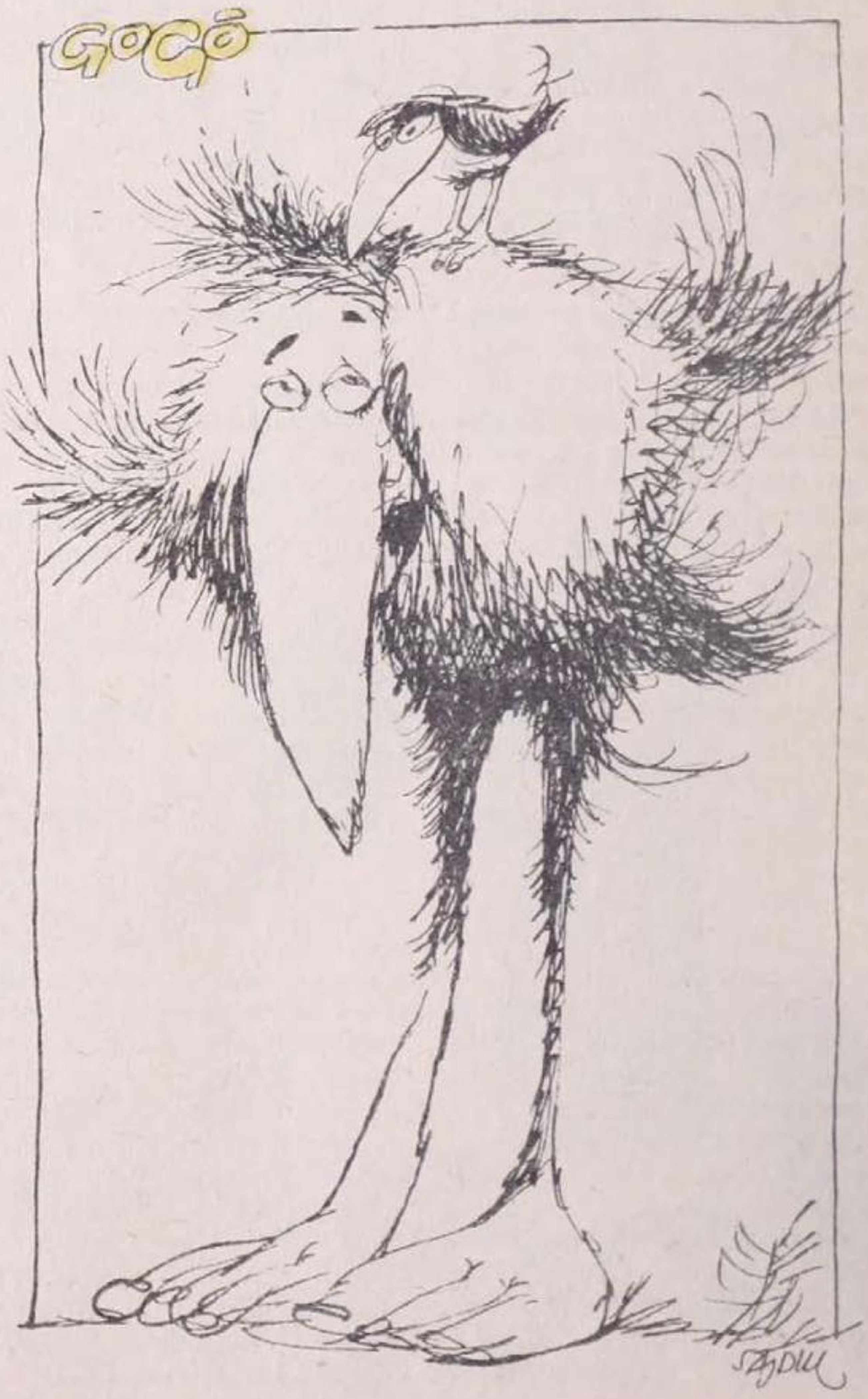
(Egy Vadnai-parafrázis)

SACSEK: Jó napot, Hajókám!
HAJÓ: Á, Sacsek úr! Hol volt tegnap, hogy nem láttam?
SACSEK: Moziban.
HAJÓ: És mit látott?
SACSEK: Először a Mária-napra ültem be.
HAJÓ: Onnan ment a moziba!
SACSEK: Dehogy! A moziba ültem be a Mária-napra.
HAJÓ: Moziban ünnepelt névnapot?!
SACSEK: Nem!!! Nem én ünnepeltem, nem érti?
HAJÓ: Persze, hogy nem. A Máriácskája ünnepelt. De maga azért besegített, mi? Ne is tagadja! Abban a jó kis félhomályban...
SACSEK: Ember! A Mária a vásznon volt!
HAJÓ: Ne mondja! Mit meg nem érünk... Tudja, az én időmben is járt az ember kismozikba... izé... ünnepelni, de ágyneműt senki se vitt magával. Mondja, egyáltalán hova tették azt a lepedőt?
SACSEK: Jó ég, Hajó, én nem lepedőről beszélek, hanem filmvászonról! De bár ne lett volna az sem. Egyszerűen rémséges volt. Nem csoda, hogy az egész mozi csak úgy kongott az ürességtől. Még szerencse, hogy utána gyorsan megvigasztalódtam. Megnéztem a Corvinban a King Kongot.
HAJÓ: Üres volt a mozi előtt az utca?
SACSEK: Már miért lett volna üres?
HAJÓ: Hát nem most mondta?
SACSEK: Mit mondtam én?
HAJÓ: Azt, hogy a Máriácskájánál benn kongott a mozi, a Corvinnál meg kinn kongott.
SACSEK: Fulladjon meg a hülye vicceivel! A King Kong, az egy olyan film, amelyik csupa rémség.
HAJÓ: Mint a Mária?
SACSEK *(sötéten néz)*: Tudja mit, ezt akkor most talán hagyjuk. Szerencséje, hogy jókedvemben talál. A két mozi után ugyanis a feleségem neve napját ünnepeltük odahaza.
HAJÓ: Ő is Mária?
SACSEK: Dehogy Mária! Lúcsia.
HAJÓ: Akkor mit Mária-napozott maga azzal a kis nőcskével a moziban? Vagy az csak ürügy volt?
SACSEK: Hajó!!! Ne őrjítsen meg! Tegnap Lúcsia-nap volt! És nem volt semmiféle nőcske!
HAJÓ: Jól van, na. Ha attól fél, hogy elkottyantom magam a nacsasszony előtt, nyugodt lehet. Tudom én tartani a számat! Na és jól... izé... ünnepeltek?
SACSEK: Hajjaj! Képzelje, a feleségemnek még soha életében nem volt spicce, tegnap először.
HAJÓ: Azt maga csak hiszi. De az egész város tudja, hogy igenis volt.
SACSEK: Spicce? Az én feleségemnek? Miféle spicce volt neki?
HAJÓ: A Jenő.
SACSEK: Miféle Jenő?
HAJÓ: Spitz Jenő. Nem tudta? Ma készruha-boltja van a Mariahilfer-strassén.
SACSEK: Hajó! Ez a spicc, ez nem egy ember!
HAJÓ: Sacsekkém, magából a féltékenység beszél. A Spitzet én véletlenül jól ismerem.
SACSEK: Mi az, újabban maga is iszogat?
HAJÓ: Miért iszogatnék? Nem a kocsmából ismerem! Együtt jártunk iskolába. Vegye tudomásul, hogy a Spitz, az igenis egy nagyon rendes fickó. Legföljebb egy kicsit donzsuán, na istenkém.
SACSEK: Ez mind szép, de nem érti, hogy én egy másik spiccről beszélek?
HAJÓ: Miféle másikról?
SACSEK: Hát amitől az ember úgy jár, mintha lebegne.
HAJÓ: Vagy úgy! Értem már! Balettozik a nacsasszony!
SACSEK: *(dühösen)*: Nem balettozik!!!
HAJÓ: Nem? Csodáltam is volna, az ő súlyával...
SACSEK: Hajó, térjen végre észre: az a spicc, amelyikről én beszélek, a szalonspicc. Érti már?
HAJÓ: Úgy van. Szó szerint ez van kiírva a Mariahilferen, az üzletére: Salon Spitz.
SACSEK: Ember!!! Ez egy olyan spicc, amelyik az embernek a fejébe száll!
HAJÓ: Hová?... A fejébe?! Akkor ez tényleg nem az én Spitzem.
SACSEK: *(gúnyosan)*: Igazán? Miből jött rá?
HAJÓ: Abból, hogy az enyém egészen máshova szokott...
SACSEK: Slussz, ezt a témát befejeztük! Beszéljünk másról. Mit szól Hongkonghoz?
HAJÓ: Rémséges.
SACSEK: Micsoda rémséges? Hogy a kínaiak visszakapják?
HAJÓ: A kínaiak? Hát azok adták kölcsön a Corvinnak? Ezt nem is mondta. Akkor talán azt a Máriát is el lehetne küldeni nekik, nem?
SACSEK: Mondja, miről beszél maga? Hongkong, az jelenleg a brit korona része.
HAJÓ: És a kínaiak a Corvinban állították ki az angol koronaékszereket?
SACSEK: Szent ég, Hajó! Ami a Corvinban ment, az a King Kong! Az egy erdei majom. Olyan, mint a Csita a Tarzanban, csak gorillában!
HAJÓ: Talán gerillában? Ha jól tudom, Salvarzanban gerillák harcolnak az erdőben.
SACSEK: Az nem Salvarzan, hanem Salvador! Én viszont gorilláról beszélek és Tarzanról. Tudja, Tarzan az az izmos fickó, aki az erdőben egyik liánról a másikra szökken.
HAJÓ: Mint a Spitz?
SACSEK: Mit akar már megint azzal a spiccel?
HAJÓ: Én? Semmit. Csak speciel ő is izmos, és ő is az egyik lányról a másikra szökken. Igaz, az erdőről mostanában már leszokott.
SACSEK: Ide figyeljen, maga ökör! Azt akarom, hogy megértse: én egy szörnyűséges majomról beszélek, amelyik elrabolja a nőket!
HAJÓ: Ugyan már, ne túlozzon, Sacsekkém. El éppen nem rabolja őket, legföljebb beléjük kóstol. Lám, a magáét is meghagyta végül a maga nyakán, nem igaz?
SACSEK: Mars ki!

Timár György

– Van emeletráépítési engedélye a tanácstól?

– Na tessék, felvittelek a hátamon és azóta te vagy a magassági csúcstartó!

Csehszlovákiába készülő turista kérdezi:
honnan kaphatok koronát?

KÉRJEN II. SZILVESZTER PÁPÁTÓL

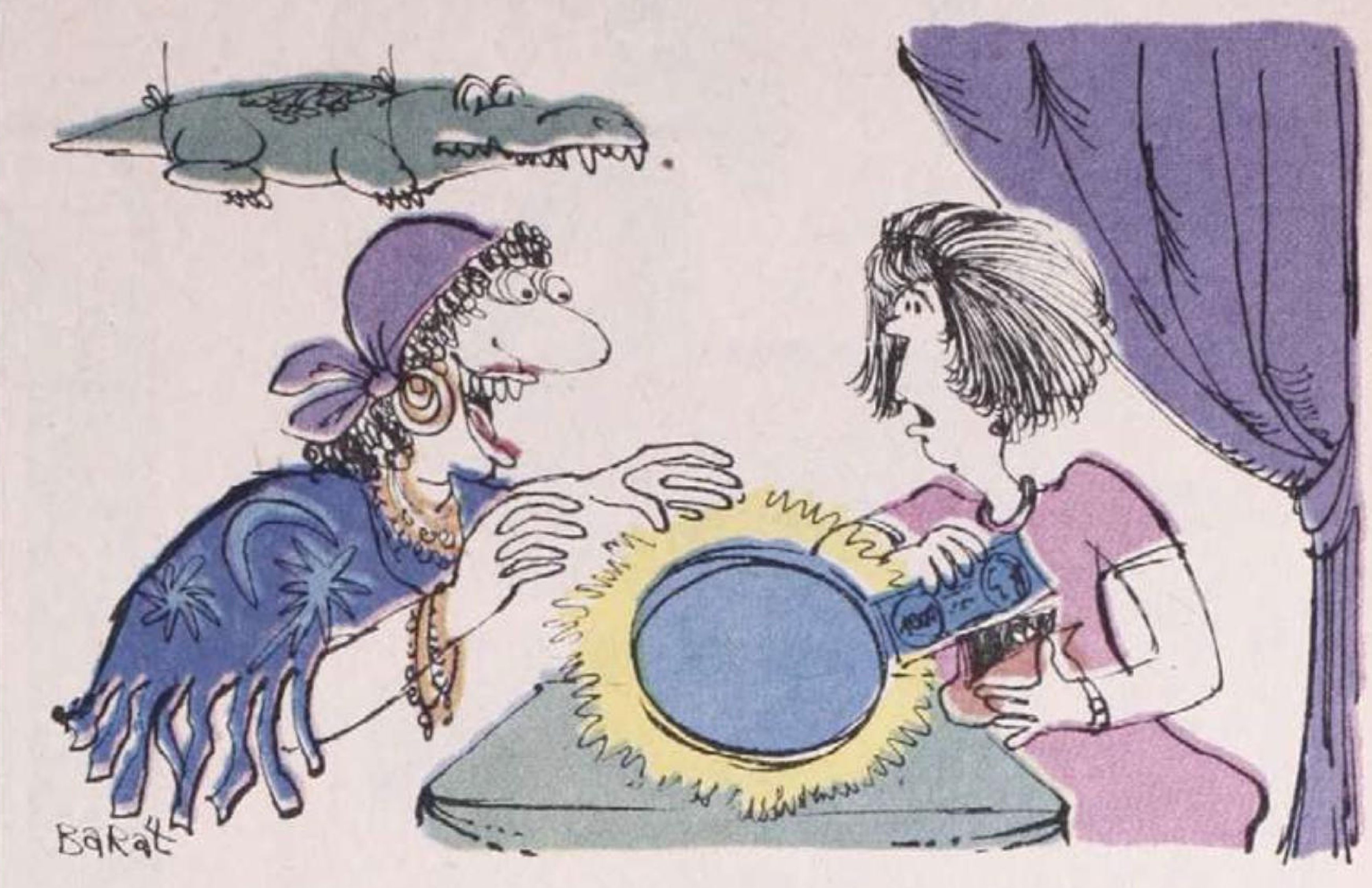
Vizes hír: Faragó Tamás Düsseldorfba szerződött

MÁR POFONOKAT IS EXPORTÁLUNK?

MŰKINCSVÉDELEM

– Haza kell vinnem őket, ha nem akarok úgy járni, mint a Szépművészeti Múzeum.

– Ad még egy Bartókot és megmondom, mi a tisztességtelen haszon.

EGY MAGASRANGÚ GYORSHAJTÓ

Az a hír, amely az összes magyar napilapban helyet követelt magának, nem mindennapi: mintegy négyezer forintnyi pénzbírsággal sújtottak egy igen magas rangú állami vezetőt, mégpedig gyorshajtásért. (Olyan magas rangú volt, hogy azt már szinte le sem lehet írni.) Amint az a tudósításból kitűnik, a rendőrség azért is különösen súlyosnak minősítette az esetet, mert az illető személy olyan útszakaszon hajtott 90 kilométeres óránkénti sebességgel, ahol a megengedett felső határ 60 kilométer volt. A derék rendőrök természetesen nem elégedtek meg azzal, hogy a sebességtúllépést regisztrálják — a jelentős összegű büntetés mellé még a közlekedési szabályok betartására figyelmeztető levelet is küldtek a címzettnek.

Talán nem kell külön hangsúlyoznunk, hogy az utóbbi néhány évtizedben egészen elenyésző volt azoknak az eseteknek a száma, amikor miniszterelnököt vagy államfőket közlekedési vétségért felelősségre vontak volna, ezért joggal vetődik fel a kérdés: hogyan történhetett mindez? (Természetesen az sem mellékes, hogy a már említett négyezer forint sok-e vagy kevés a vétkes jövedelméhez képest? Miután azonban erről az égvilágon semmiféle információval nem rendelkezünk, erőinket a lehetőségekhez képest az első kérdés megválaszolására igyekszünk koncentrálni.)

Tehát: hogyan történt?

A tények: Tébláb Tizenkettő rendőr alfőtörzs — Tébláb Tizenegy főaltörzs kisebbik, de szabad szemmel még jól látható testvéröccse — látszólag zavartalanul, ám szolgálatát mindvégig hibátlanul ellátva álldogált az utcának egy erre kijelölt szegletében. Már-már úgy tűnt, nem történik semmi, amikor hirtelen nagy sebességgel közlekedő járművet látott közeledni. Tébláb Tizenkettő gondolatban átismételte az alfőtörzsi iskolán tanultakat, melyek az ilyen esetekben foganatosítható intézkedésekről rendelkeztek, majd e szellemi tevékenység végeztével kézi radarjával mérni kezdte a közlekedési eszköz sebességét.

Az előírt nyolc másodpercen belül sikerült is pontosan megállapítania, hogy a négykerekű jármű — ekkor már azt is tudta róla, hogy autó! — óránként 90 kilométeres sebességgel falja az utat. (Nem ilyen szép költői képben fejezte ki magát, de lényegében ugyanezt állapította meg.)

Újabb két másodperc múlva Tébláb Tizenkettő felpillantott a feje fölött kifüggesztett táblára, amelyen egy 60-as számot pillantott meg. Nem volt sok vesztegetni való ideje, ezért zsebéből aprócska zsebkalkulátort húzott elő, és egy viszonylag egyszerű kivonási művelet segítségével megállapította: mintegy 30 kilométeres sebességtúllépésről van szó.

Innen azután már úgy peregtek az események, hogy szinte egymást követték. Tébláb Tizenkettő leolvasta a száguldó autó rendszámát, majd az *Itt veréb, itt veréb* becenévre hallgató kézi csipogójával beszólt a központba, ahol negyven másodperc alatt azonosították a jármű tulajdonosát. (Azért tartott ilyen sokáig, mert a központ számítógépe először nem akarta elhinni a kapott eredményt; a gyorshajtó gépkocsit ugyanis maga Igen-igen Nagy Valaki vezette.)

Amikor ezt a rendkívüli hírt közölték Tébláb Tizenkettővel, a szolgálatát mindvégig hiba nélkül ellátó alfőtörzs csupán egyetlen másodpercig habozott, de azután gyorsan döntött: nem lehet senkivel sem kivételezni — aki vétkezik, fizessen! (Az igazság kedvéért meg kell jegyeznünk: mielőtt végleg döntött volna, még egyszer belelapozott a már említett alfőtörzsi kézikönyvbe, hátha talál benne olyan passzust, mely szerint a közlekedés szabályai Igen-igen Nagy Valakire nem vonatkoznak. Nem talált.)

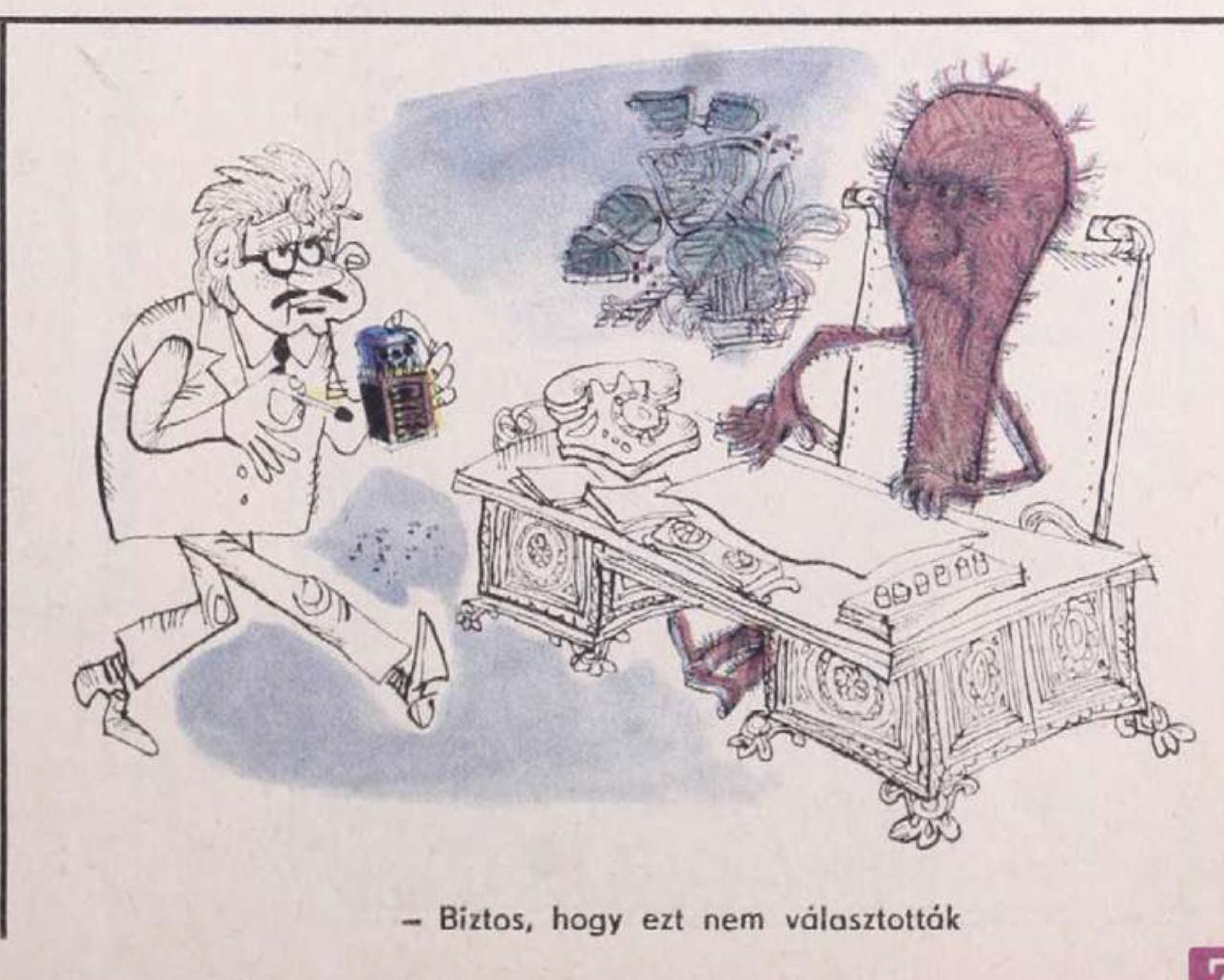
Nehéz szívvel, de igazának biztos tudatában jelentette fel a gyorshajtót, aki néhány nap múlva meg is kapta a fizetésre felszólító csekket.

Mielőtt elfeledném: a történet nem Magyarországon játszódott — a magas rangú gyorshajtó Sofia spanyol királyné volt. (Ez utóbbi tény megállapítása természetesen csupán valutáris okok miatt fontos — a királyi autósnak ugyanis a büntetést nem forintban, hanem pesetában kellett kifizetnie.)

Föld S. Péter

– Mit tolakszik?! Én sem az időmet lopom!

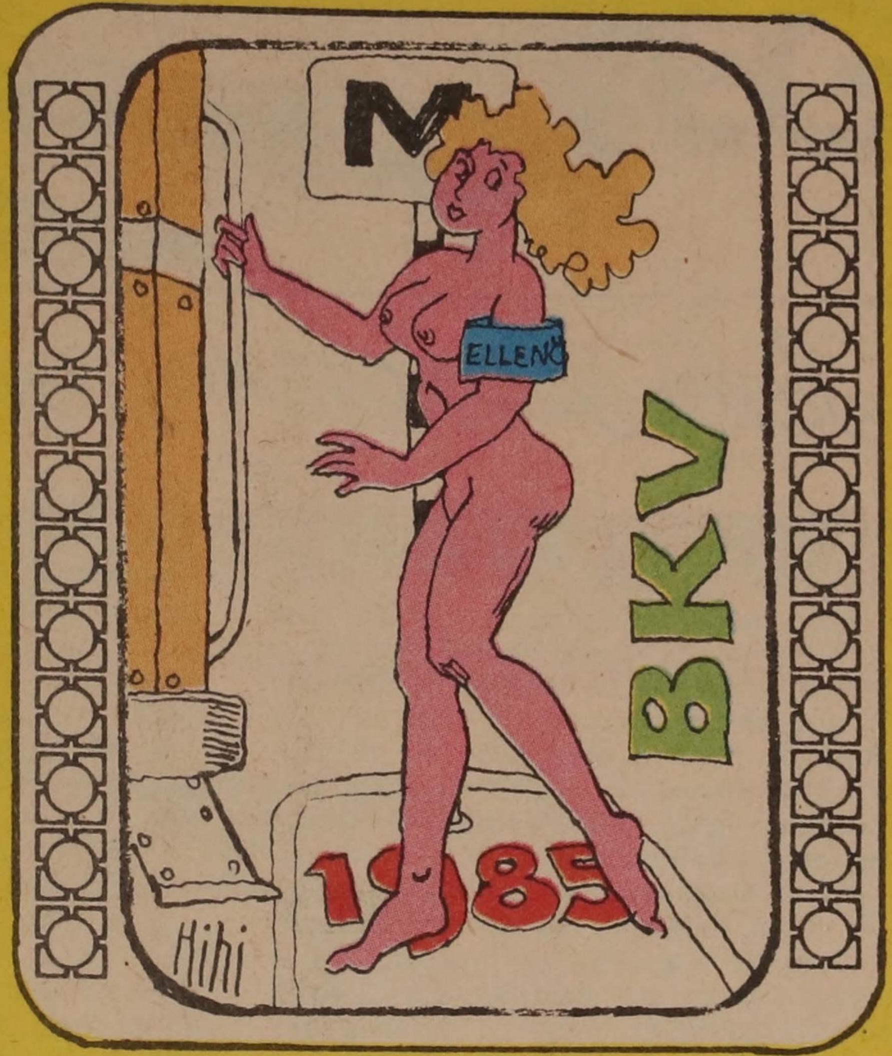

– Biztos, hogy ezt nem választották

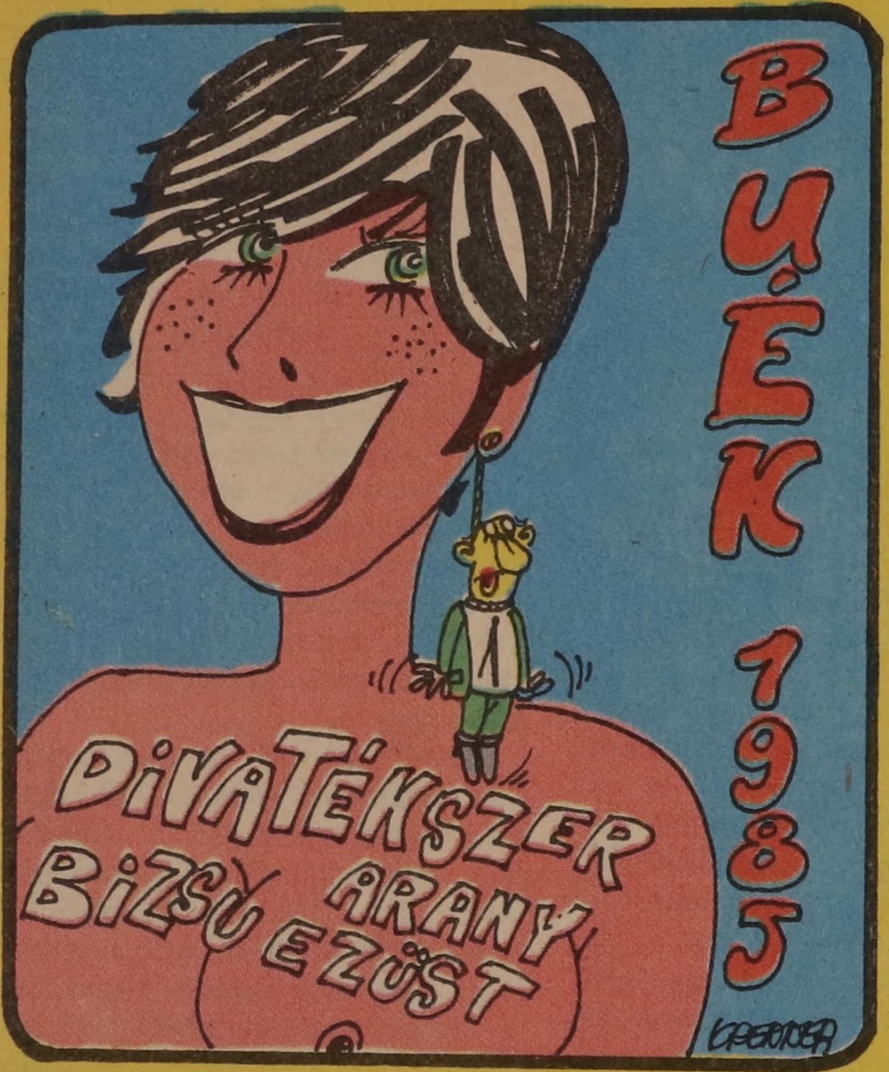

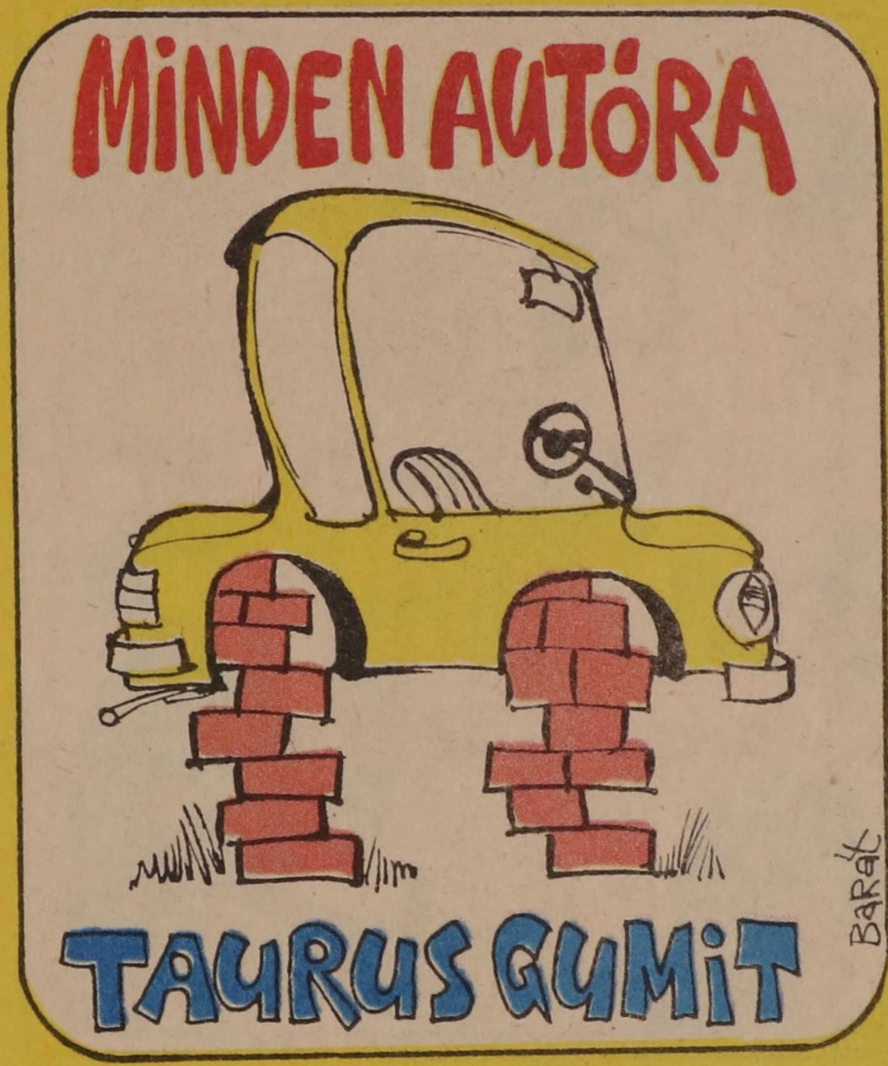

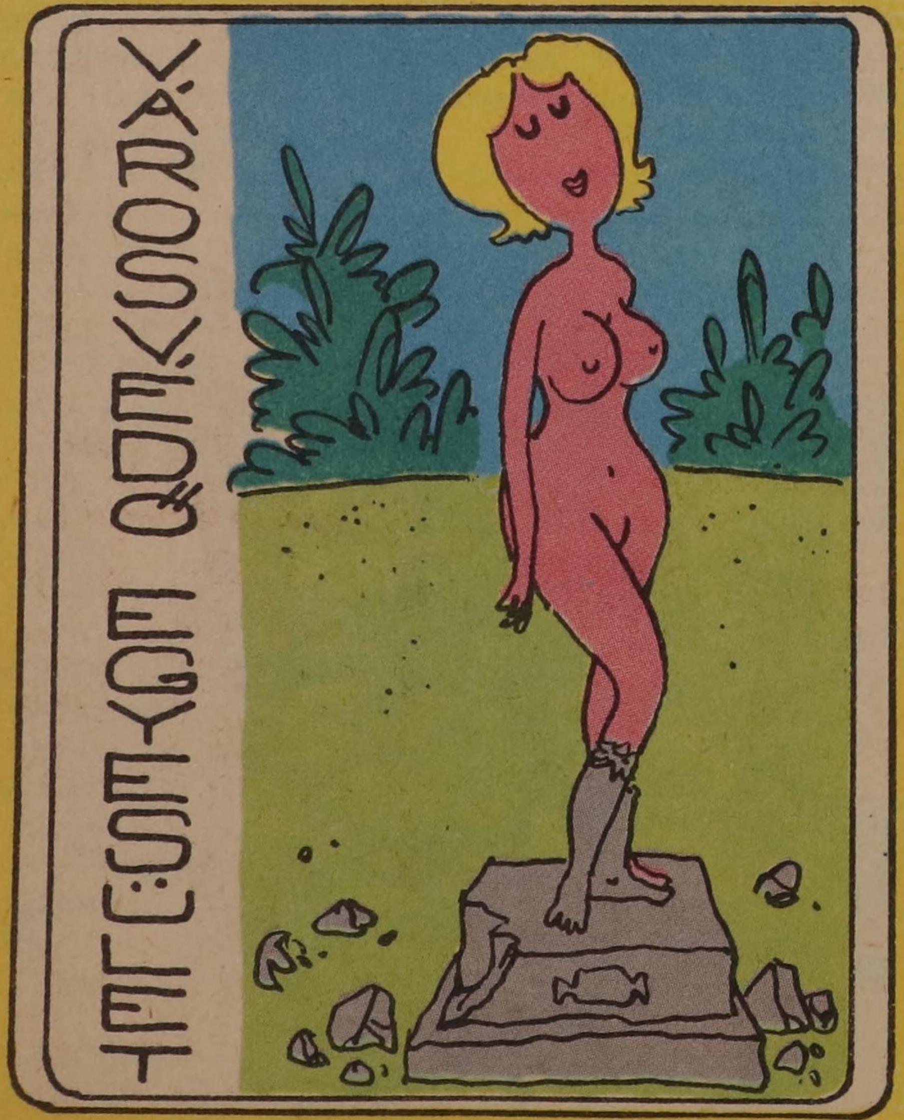

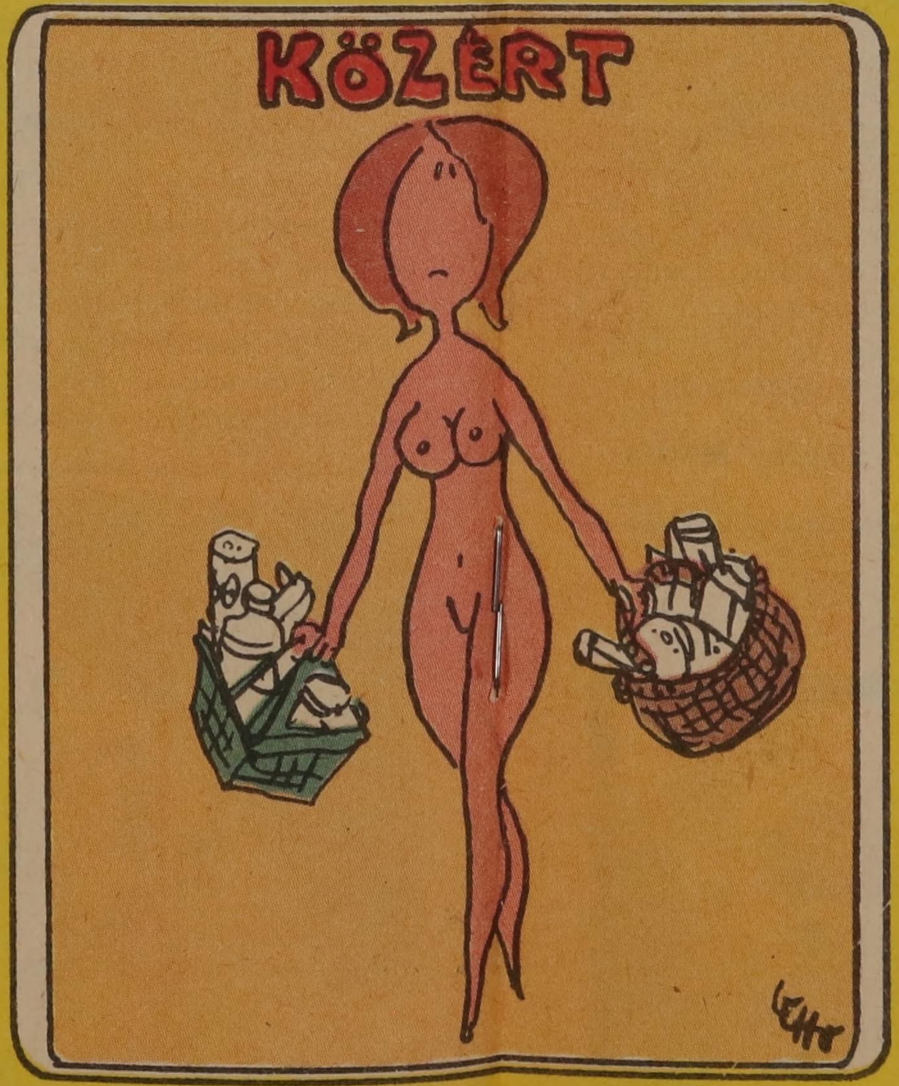

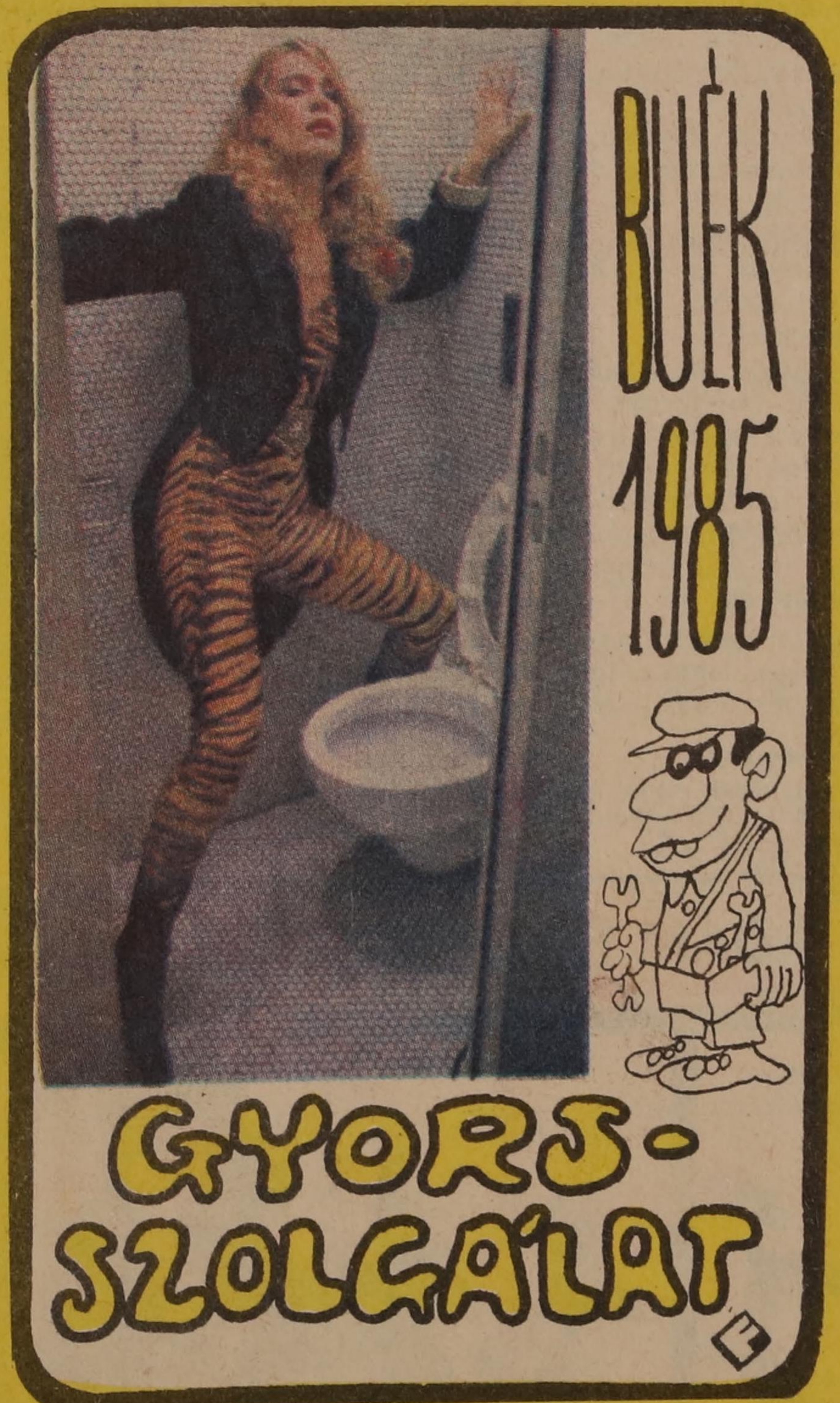
Kártyanaptár '85

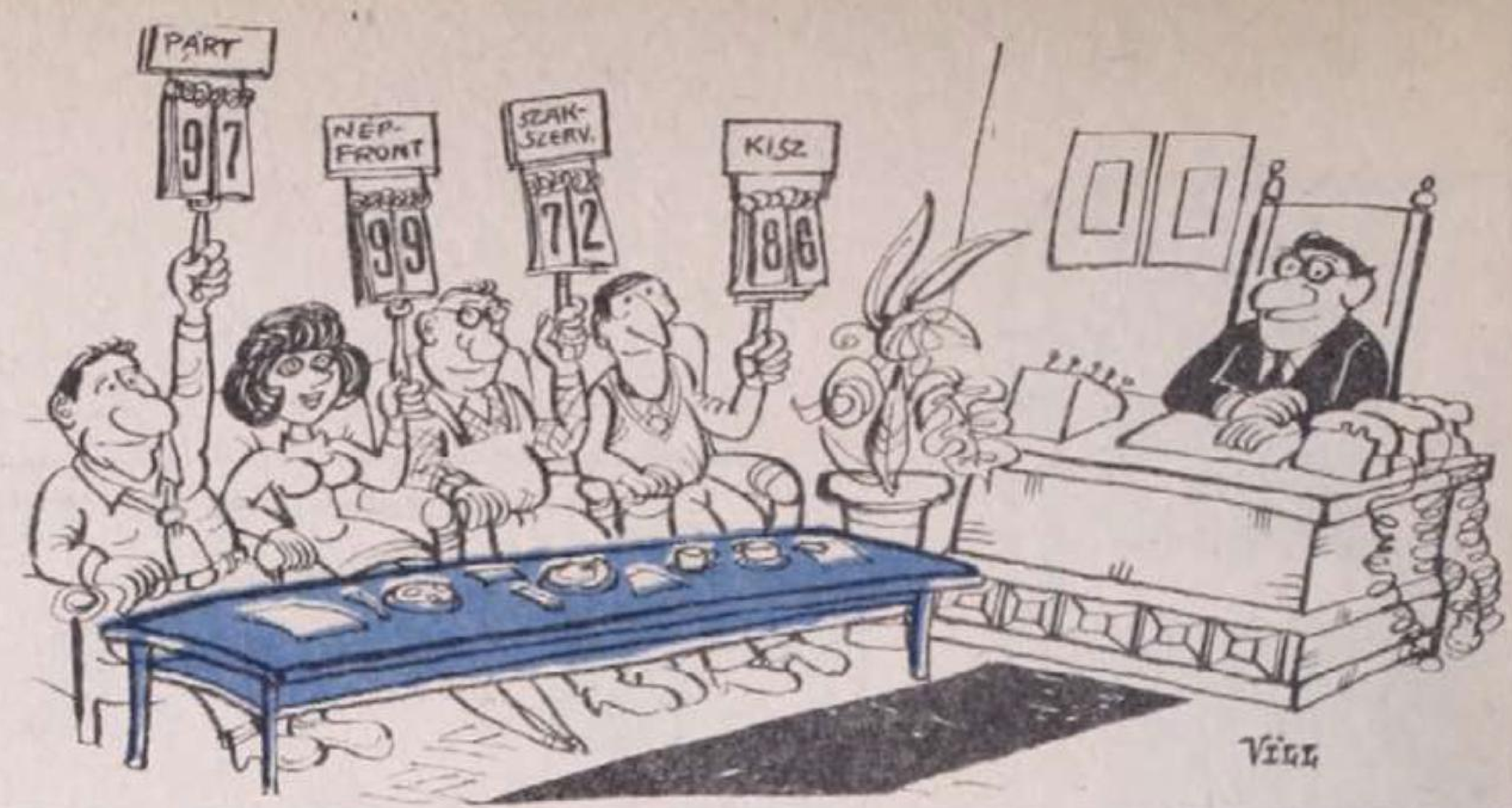

INKÁBB A HALÁL

– Könyörgök, fogjon már ki ebből a szennyes vízből!

ÉRTÉKELIK A VEZETŐI KÉPESSÉGEKET

Egy befagyott tó közepén, ahol megrepedt a jég, felöltözött férfi kapálódzik a vízben.

– Mit csinál maga ott? – kérdezi valaki a partról.

– Úszom. De az előbb még korcsolyáztam...

Szeresd szállítódat, mint tenmagadat!

— Megkérdeztem egy élelmiszeráruház vezetőjét: Lehet-e az ő szakmájában umbulda nélkül jól dolgozni?

— Soha nem lehetett, és ezután sem lehet. Hogyha én kedveskedni akarok a vevőmnek, és a tervet teljesíteni akarom, és jó akarok lenni a vállalatnál is, sőt azt akarom, hogy a dolgozóim is jól járjanak, jutalomban és egyéb másban, akkor feltétlen meg kell találnom a kiskaput egyes árufélességeknél.

— Akkor fogalmazhatjuk úgy is, hogy aki jól akar dolgozni, annak umbuldázni kell? Vegyük sorjában. Hogy tudja azt megoldani, hogy az üzletben jó kenyér legyen, elég kenyér legyen, idejében legyen kenyér?

— Először is a szállítóval nagyon jóban kell lenni.

— Hogy kell jóban lenni a szállítóval?

— A szállítóval úgy kell jóban lenni, hogy amikor reggel megjelenik, megkínálom egy feketével.

— Miből?

— Saját zsebemből.

— Akkora zsebe nem lehet, hogy minden szállítót minden nap, mindig megkínáljon.

— Ez az umbulda. Így kell csinálni.

— Ad-e erre a vállalat bizonyos összeget, hogy itt van neked X forint, ezzel umbuldálhatsz, ha muszáj?

— Ilyen nincs. Erre a vállalat keretet nem biztosít, ezt saját magunknak kell megtermelni.

— Hogy kell ezt érteni?

— A megtermelés úgy történik, hogy értékcsökkentést hajtunk végre, vagy valamilyen formában kedvezményt kapunk egyes árucikkeinknek a beszerzéséből, értékesítéséből. Azonkívül az ember saját maga is kell, hogy zsebbe nyúljon.

— Önnek mi a módszere?

— Ha valamilyen elosztásos cikket kap az ember, akkor félreteszi és juttat neki. Vagy beszerzek egy kiló máját, beszerzek egy kiló paprikás szalámit, vagy rúd szalámit, vagy valami hasonlót.

— Akkor azt hiszem, hogy az umbuldának sosincs vége. Sonkát, máját, szalámit mindenki szeretne. A forrás egy, az igény sok. Az kap végül is sonkát, máját, szalámit, aki jobban umbuldál. Nem?

— Ez mindig így volt. És így lesz. Így lesz, amíg a tíz keresett cikk közül egyet nem kapok, addig mindig.

— Szóval mindannyiunk betevő falatja a szállítókon múlik.

— Muszáj, hogy megkapja azt a kávét, meg azt a kis mellévalót, mert ha nem kapja, akkor az árut az utca szélén találom meg, vagy egyáltalán nem találom meg, vagy ide se hozzák.

— Hanem?

— Eladják. Ott, ahol kedvesebbek.

— Gondolták volna? Tehát az, hogy holnap kapnak-e parizert, mirelite-pörköltet, vagy kvárglit, az nem a Tervhivataltól, mezőgazdaságunk helyzetétől, iparunk fejlesztésétől, vagy a kedvező időjárástól függ, hanem attól, hogy kedves volt-e az anyagmozgatókhoz a boltvezető. Mert ha mogorva volt, és nem mondott két új viccet is a sör mellé, fogják a vacsoránkat és viszik máshová. Hihető ez? Én megkérdem még egyszer. Tehát elképzelhető, hogy Kiss az áruforgalomnál olyan papírt adott ki, hogy ide 100 kiló disznósajtot kell hoznod, Nagy, aki az ő barátja, várja, mert megumbuldálták, de a szállítóember mindkettőjüket felülbírálja, és saját szakállára máshová viszi?

— Hogyne, hogyne. Budapesten sok az építkezés. Sok helyre nem lehet beállni. Egyszerűen azt mondja a szállító, ha felelősségre vonják: kérem, annyi volt a maszek kocsi, hogy nem tudtam a raktárjához állni. Hát most álljak ott egy óra hosszat? És az én árumat letette máshol. Még felelősségre sem vonhatják. Örül a szállító cég, ha nem viszi vissza.

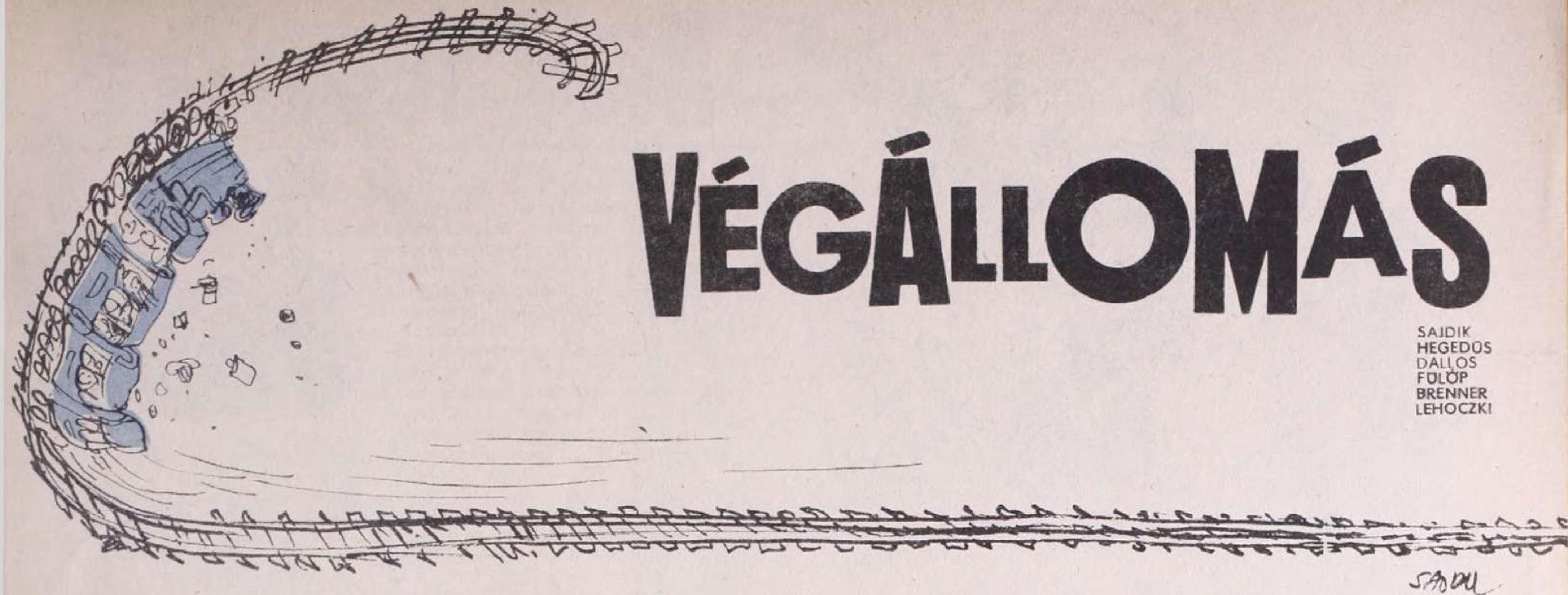
— Tetszett hallani: még örülnek. Örömükben még prémiumot is adnak.

Kaposy Miklós

A szerzőnek most megjelent Umbulda című könyvéből. (IPV. Budapest)

DALLOS: **ÁDÁM ÉS ÉVA**

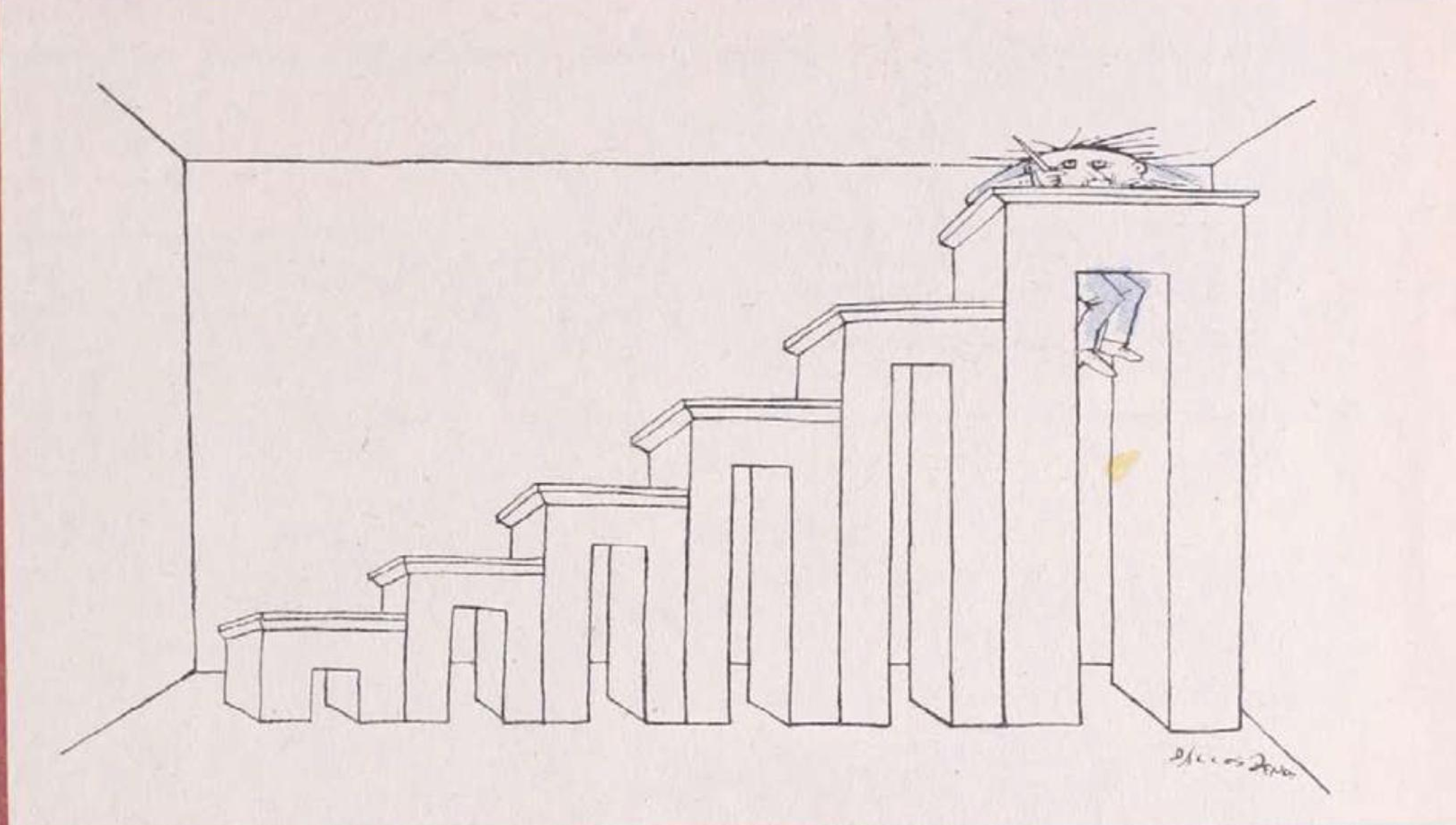

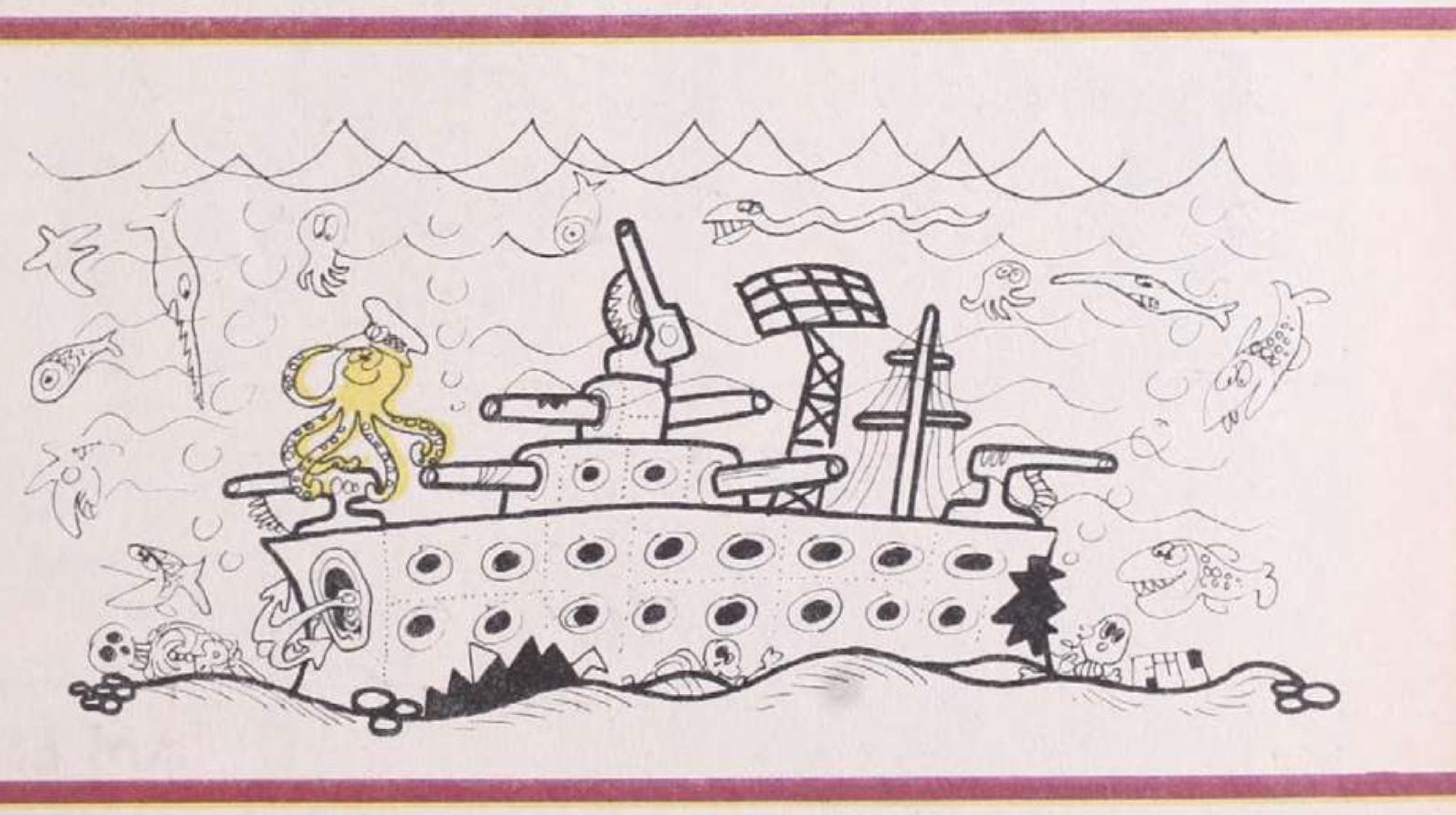

VÉGÁLLOMÁS

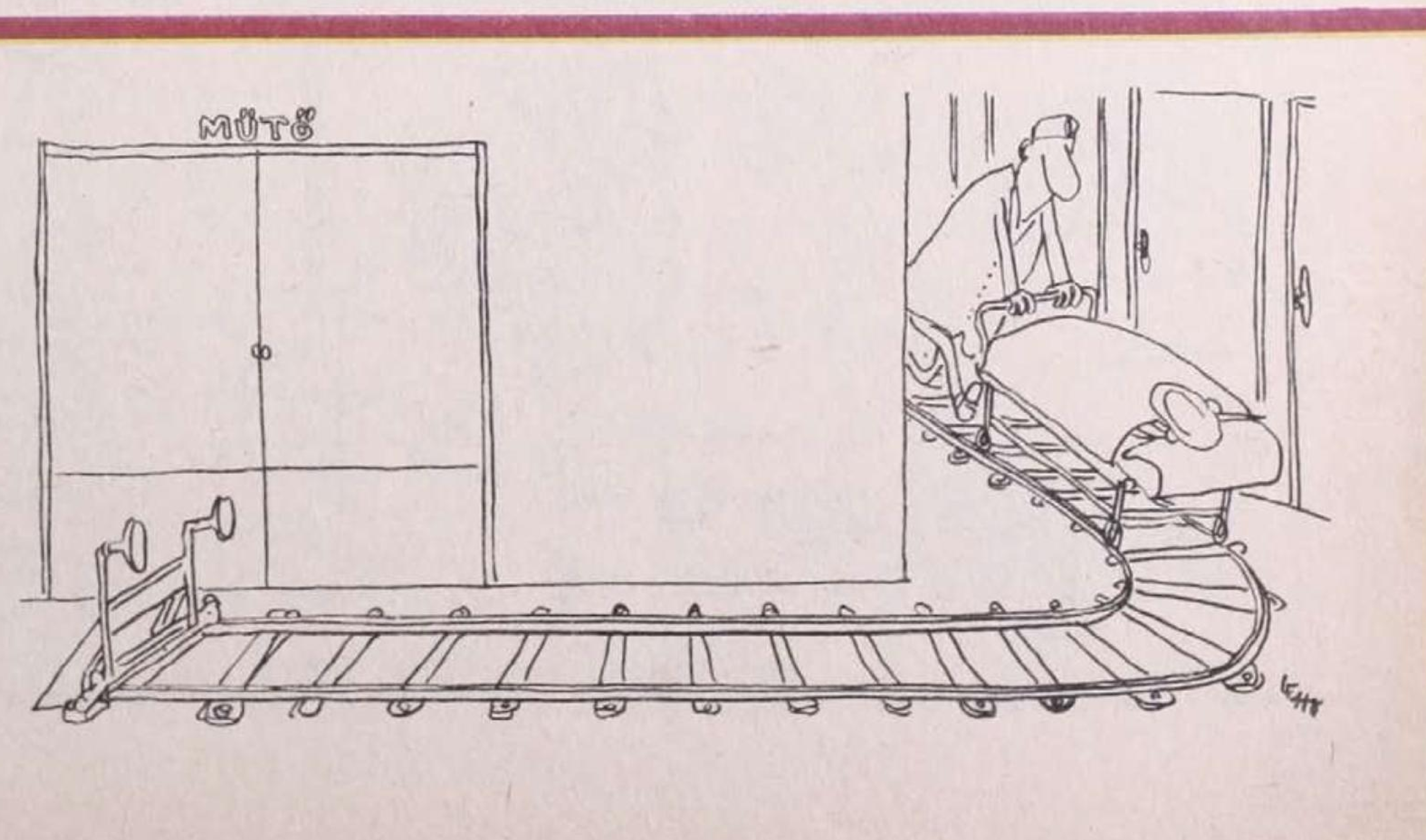
SAJDIK
HEGEDŰS
DALLOS
FÜLÖP
BRENNER
LEHOCZKI

MODERNKEDES

Az októberi (10. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése:

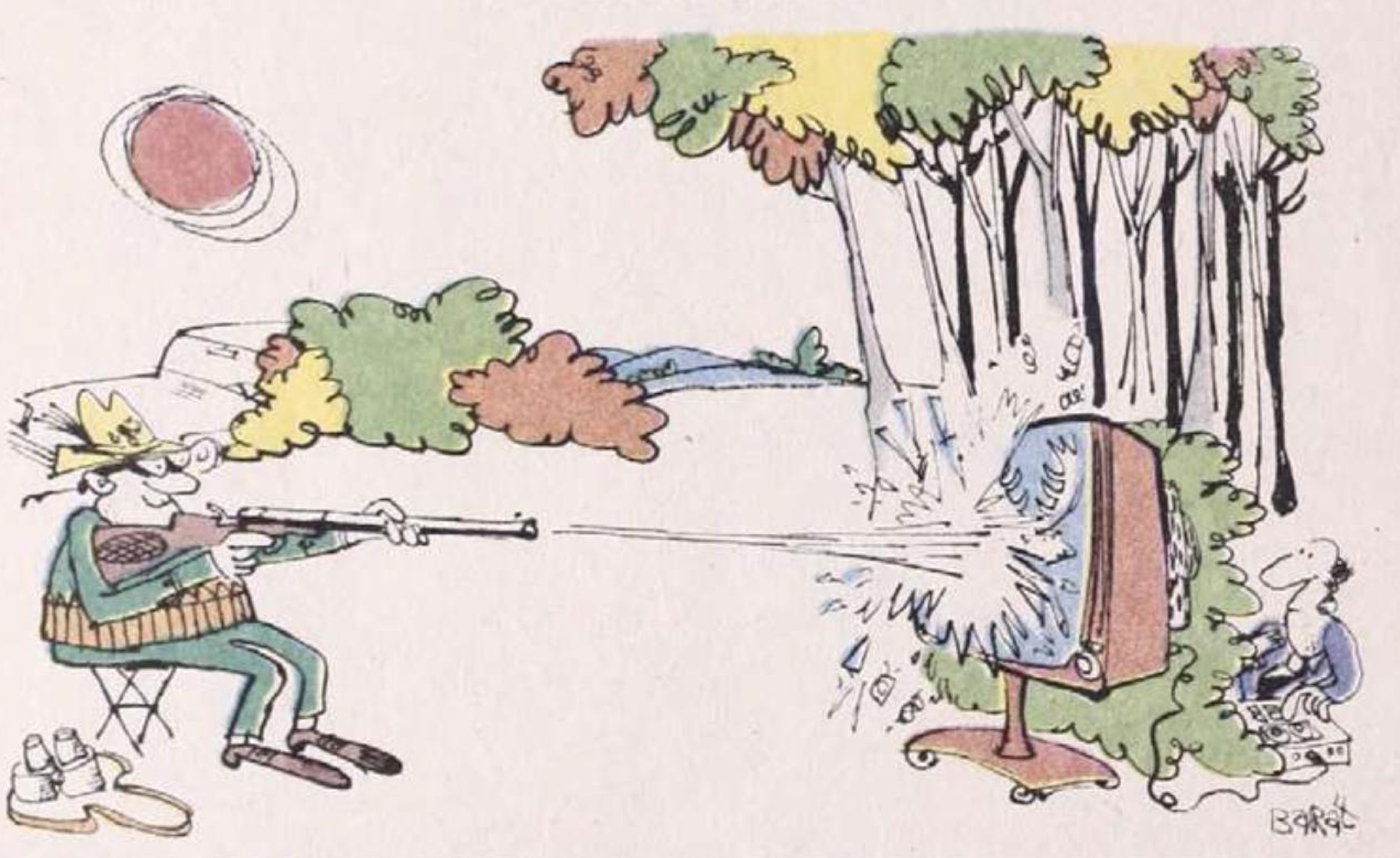
— Nem baj, majd lábujjhegyen jövök.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Pákay Jánosné, Budapest, Lenin krt. 25/27. 1073
Illés Kálmán, Nagyigmánd, József A. u. 69. 2942
Földvári Attila, Sopron 1. Pf. 259. 9400

A nyereményeket postán küldjük el.

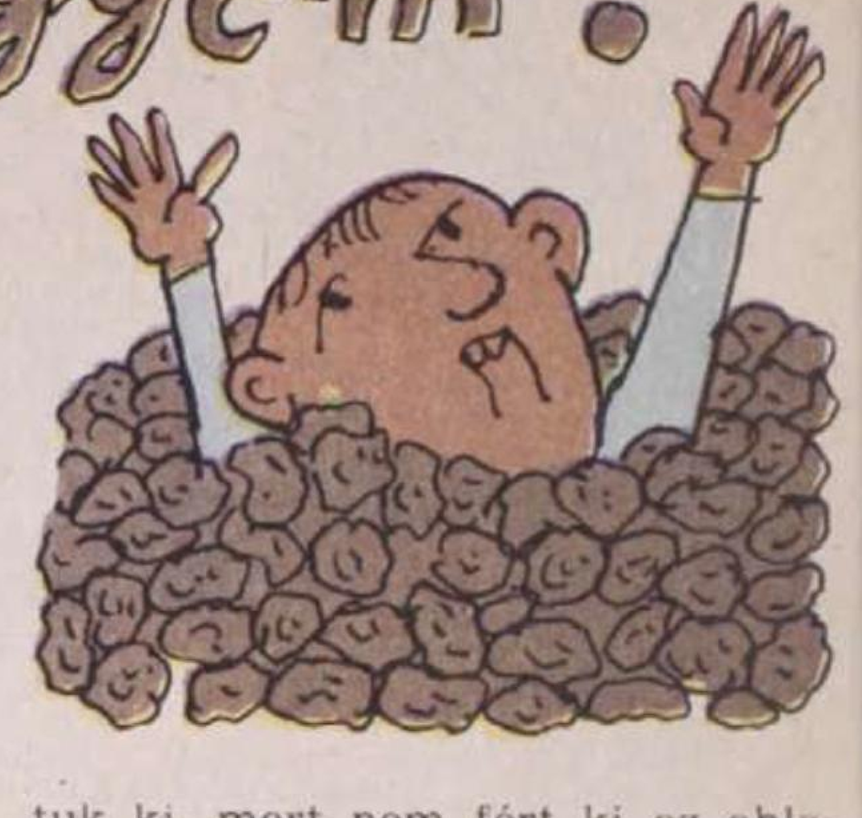
VIDEOTECHNIKA

– Már negyedszer vagyok férjnél, amióta ismerlek, de még mindig csak téged szeretlek!

Hová tegyem?

Bárki bármit mond, azért a ZÖLDÉRT mégis csak egy világcég, legalábbis az én szememben. Legutóbb például meghirdették kedvezményes burgonya-vásárlási akciójukat, melynek keretében negyven kilón felüli rendelésnél ingyenesen házhoz szállítják az árut.

Hát én rendeltem nyolcvan kilót, főleg azért, mert még élénken élt emlékezetemben a tavaszi burgonyaár. Mint tudjuk, sült krumplit csak a legmódosabbak engedhettek meg maguknak, s akkortájt a Fővárosi Nagycirkusz bohócainak sem krumpliból volt az orruk, hanem a jóval olcsóbb narancsból.

Szóval megrendeltem a burgonyát, s örömömben oly boldogan szálldogáltam hazafelé, mint egy rovarirtótól felajzott krumplibogár, amikor beütött a kénköves mennykő: eszembe jutott, hogy mindössze 42 négyzetméteres modern lakásunkban korántsem egyszerű művelet ily tetemes mennyiségű krumpli elhelyezése.

A gondos tervezők annak idején az éléskamrát eleve kiiktatták a lakásból, s az ezt helyettesítő élelmiszer-tároló oly zsúfolt, hogy oda nem egy monumentális krumpliszsák nem helyezhető el, hanem még a teaízesítő tabletta besuszterolását is gondos mérnöki számítások előzik meg.

Hová tegyem a krumplit? Első ötletként az jutott eszembe, hogy kidobom a gyerek íróasztalát, elvégre meg tudja írni a leckéjét az anyja hajsütővasának kartondobozán is. Különben is, az a baj ezekkel a mai gyerekekkel, hogy túlságosan elkényeztetik őket, íróasztaluk, külön ágyuk, pizsamájuk van, meg miegymás. Sajnos, a feleségem megfúrta a javaslatot, mert fölvetette: mivel fűtünk, ha megint bedöglik majd a távfűtés? Mert tavaly is milyen jól jött, hogy nem kótyavetyéltük el az éjjeliszekrényt?

Tovább nézelődve a lakásban a hitvesi ágyon akadt meg a szemem. Igen, ennek a helyére akár 120 kiló krumplit is el lehet tenni, mi meg majdcsak megleszünk egy-egy gumimatracon. Ráadásul már közel tíz éve vagyunk házasok, így a hitvesi ágy már egyre ritkábban tölti be hajdani legalapvetőbb funkcióját.

Az ágyat azonban azért nem dobtuk ki, mert nem fért ki az ablakon. Annak idején még a ház építésének befejezése előtt szállítottuk a lakásba, emlékszem, három üveg Napóleont fizettem a szakiknak, hogy az egyik falrészt csak az ágy elhelyezése után emeljék be.

A konyhába lépve azonnal szemet szúrt nekem a kevélyen pöffeszkedő gáztűzhely. Minek nekünk ez a fölösleges dolog? Elvégre petróleumfőzőn is lehet melegíteni, sőt, azt még hordozhatom is, és ha kedvem tartja, hát a fürdőkádban készítem el a szegedi halászlét. Már megragadtam a gáztűzhelyet, hogy kihajítom, amikor rájöttem, hogy a petróleumfőzőhöz petróleum is kell, ami ugyebár olajipari termék, tehát folyton drágul.

De hopp! Épp az imént említettem a fürdőkádat. Ha azt kidobjuk, nemcsak a krumplit tudjuk elhelyezni, hanem még jó pontot is szerzünk az Energiatanácsnál, ami már hosszú ideje amúgy is az ideológiai fellazítás egyik káros következményeként tartja nyilván a kádban való henye fürdőzést. Mi több, még mintapolgárrá is válhatok, ha bejelentem, hogy én takarékoskodom a legjobban a vízzel: nem fürdök kádban; nem is zuhanyozom, sőt egyáltalában nem mosakszom. Aztán eszembe jutott, hogy tavaly egy dugulásnál a szerelők mellé egy frontfejtésen dolgozó vájárcsapatot is kellett hívni, másképp ugyanis nem lehetett hozzáférni a beépített fürdőkád lefolyójához.

Végül kézzelfogható ötletem támadt: az utcán, pont az ablakunk alatt ások egy kis vermet. Ez valószínűleg senkinek nem fog feltűnni, mert az utcánkat többször ássák, mint a legjobban gondozott veteményeskertet.

Vezda János

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS

AZ OLVASÓ OLDALA

LEVÉL AZ ŐSERDŐBŐL

Hozzászólás szúnyog-ügyben

Érdeklődéssel olvastam Mádi György panaszát, amely a COMPACK által forgalmazott ultrahangos szúnyogriasztó készülék teljes hatástalanságáról számol be. Tájékoztatni kívánom az olvasókat, hogy esetlegesen meglévő valutájukat még véletlenül se pazarolják külföldi készülékre — a magyar cég legalább becsületesen bevallja a szerkentyű korlátozott hatásosságát.

Egy őserdei kórházban dolgozom, ahol sokat szenvedünk a csípő-szúró rovarok légióitól, ezért szabadságom alatt örömmel fedeztem fel pár évvel ezelőtt egy szúnyogirtó újdonságot egy görög boltban. Miután a nyugatnémet gyártó útmutatója csupa felsőfokú jelzőt alkalmazott, azonnal 3 darabot vettem a készülékből.

Még aznap éjjel kipróbáltam az athéni szállodába betévedt néhány bágyadt görög szúnyogon. Nos, a készülékkel mintegy tíz centiméternyire sikerült is megközelítenem a kijelölt szúnyogokat, amelyek csak akkor repültek arrébb, ha már attól kellett tartaniuk, hogy a szerkezettel a falra mázolom őket. A berendezésnek más hatása nem volt, s ezek után talán fölösleges részleteznem, hogyan működött az Ucayali vérszopói ellen — amelyek köztudomásúlag durvaszövésű pilótaingen és a farmer szövetén keresztül is szúrnak...

Azért valamire mégis lehet használni ezt a szúnyogriasztót: a készülék ugyanis tetszetős kivitelű és bekapcsolva igen érdekes, visító hangot ad...

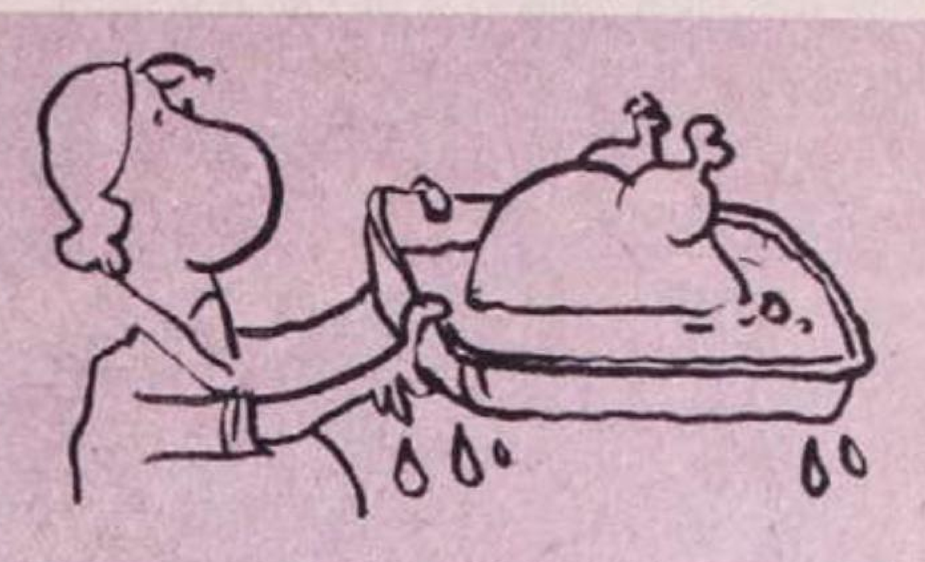
Dr. Oliver Gyulavári

Hospital Amazonico-Servicio Fluvial
Casilla 78. Pucallpa Depto. Ucayali PERU

A MAGYAR LYUK ÁRA

A Szent István téri vasedényboltban vettem két tepsit. Sajnos, csupán hazaérve vettem észre, hogy mindkettőnek mind a négy sarka lyukas. Azonnal visszavittem a boltba, ahol az egyik eladó kijelentette, hogy mindegyik olyan. A vezetőnő megpróbált segíteni, de kiderült, hogy a magyar gyártmányú lyukas szegletű tepsiből időközben már egyetlen darab sem maradt. Erre levett a polcról két nagyobb darab tepsit — mindkettő német gyártmányú volt — és ajánlotta, hogy vigyem el azokat.

Azt gondoltam, ezek biztosan többe kerülnek majd, de ekkor ért a meglepetés: 20 forint 40 fillért még vissza is kaptam.

Tehát egy kisebb, lyukas magyar tepsi drágább, mint az importált hibátlan. Hogy melyik hazai cég állítja elő ezeket a tepsiket, sajnos nem tudom, de tulajdonképpen 2 forint 60 fillér nem is sok egy magyar lyukért.

Vadász J.-né

Budapest, Katona J u. 14. 1137

VIKTÓRIA, MEGCSALTÁL!

R. Krisztina budapesti olvasónk Viktória elemes bútort akart vásárolni. Betért a BUTORKER 19. számú boltjába. Viktória, kapós lévén, éppen nem tartózkodott a raktárban. A megrendelőlapot kiállították, az előleget gondosan felvették és a szállítást októberre igérték.

A vevő többet nem tehetett, várakozott. Nem hiába. Levelet hozott a posta. E szerint: „Sajnálattal közöljük, hogy az Ön által mgrendelt Viktória bútort alapanyaghiány miatt a gyártó vállalat késedelmesen szállítja. Így a megrendelést a vállalt határidőre teljesíteni nem tudjuk."

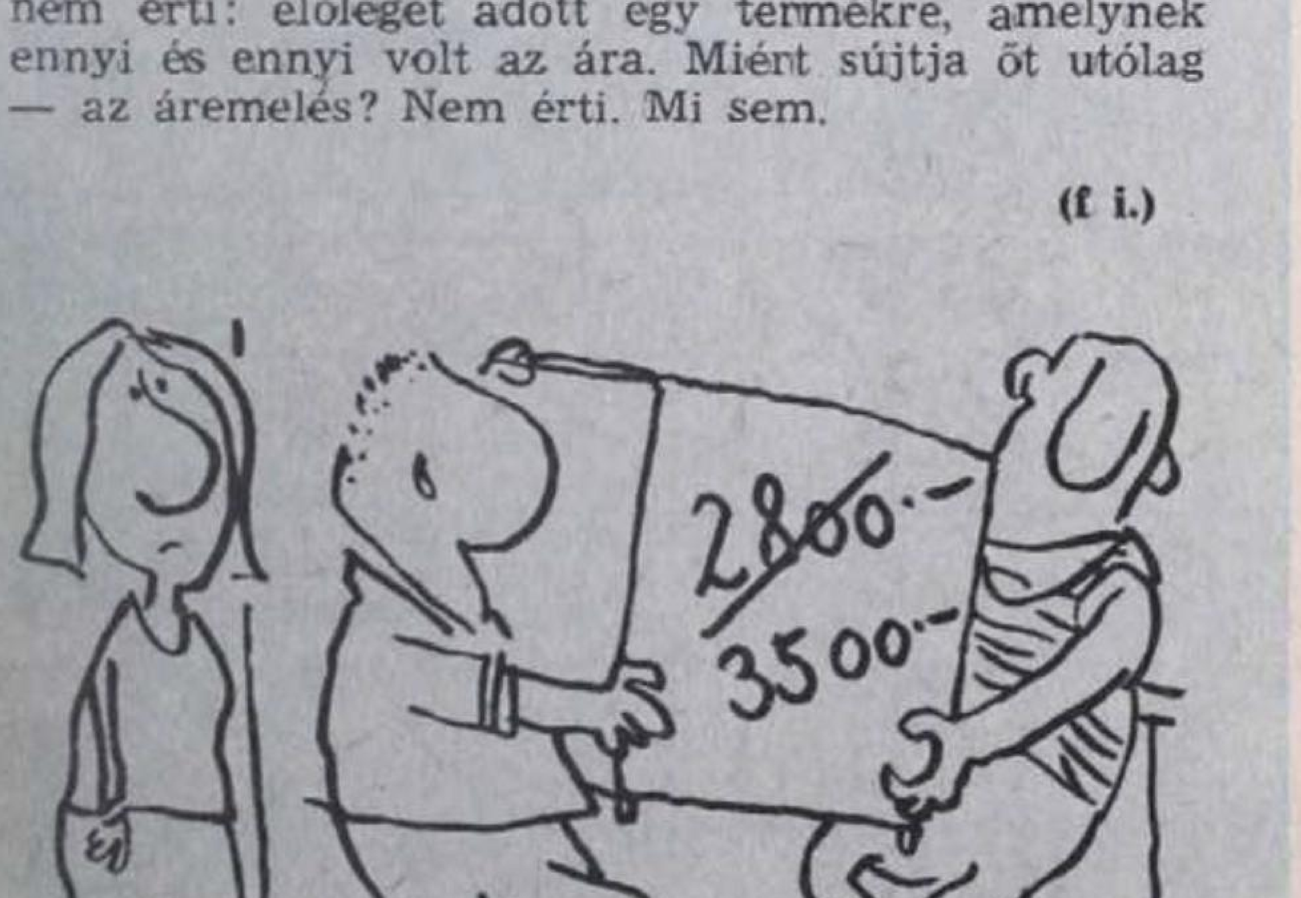
A vidámságot nem keltő sorokat október elején távirat követte: „Előjegyzett bútora megérkezett. Kérjük üzletünket felkeresni szíveskedjék."

A bútor ára időközben emelkedett.

Nem tudom, hogy az öröm, vagy az üröm volt-e a nagyobb?

Ám a vásárló gondolkodni kezdett. Az előleg lefizetésekor — augusztus végén — áremelést nem jeleztek. Októberben 10 százalékkal felemelték a bútor árát, azonnal megszűnt az alapanyaghiány, jött a távirat és Viktóriát elszállíthatta. A vevő nem érti: előleget adott egy termékre, amelynek ennyi és ennyi volt az ára. Miért sújtja őt utólag — az áremelés? Nem érti. Mi sem.

(f i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

És a legfrissebb információ: két új, még nyers, fogalba még nem fogott Favory-csikó már Bárdos istállójában várja, hogy az új gazda megtanítsa a fogathajtás csodálatos mesterségére...

Nálunk már egy ló is hajthat?

(A Népsportból ollózta Bakó Zoltán, kecskeméti olvasónk)

A „Kártyanaptár '85" című sorozatunkból. A Bács-Kiskun megyei Kommunális Szolgáltató Vállalat remeke. Ha a többi szolgáltatásuk is eléri ezt a nívót... csak gratulálhatunk.

(Beküldte Vincsis József, hartai olvasónk)

Miért, az anyanyelvet szabad?

(Balatonföldváron fotózta Bondor István, martonvásári olvasónk)

igényes gépészmérnök elfoglaltsága miatt ezúton keres kimondottan csinos, széparcú felséget. Választ csak fényképpel, lehetőleg telefonszámmal

Tényleg igényes. Csak úgy tolonganak majd a királynők!

(A Nők Lapja apróhirdetései közt találta Varga Margit)

MI MENNYI?

Miután rendszeresen sokat késett az órám, bevittem a Fővárosi Óra és Ékszeripari Vállalat Tétényi u. 63. alatti boltjába. Amikor elkészült, 150 forintot kellett fizetnem érte — erről blokkot is kaptam, amelyen a 0123308-as szám szerepelt. Volt egy másik szám is a blokkon — 16 842/66 768 — ez bizonyára munkaszám lehetett, de ezzel a tájékoztatás véget is ért.

Amikor ugyanis megkérdeztem, mi volt az óra hibája, mi került 150 forintba, nem tudták megmondani — az órát nem ők javították, hanem a felettük lévő műhely.

Most tanácstalan vagyok. Nem tudom, mi volt az óra hibája, vagyis miért fizettem? Most csak annyit tehetek: örülök, hogy ennyiből megúsztam.

Átányi László

Budapest, Szakasits u. 23. 1119

FELHÁBORÍTÓ

című rejtvényünk megfejtése:

— Mit gondolsz, miért vásároltam neked azokat a drága kottákat?

200 forintot nyert:

Oláh Sándor, Tokaj, Tokaji F. ltp. 53/a 3910
Zóka Márta, Szenna, Rákóczi u. 23. 7477
Lovász Gyula, Bp. Berkenye sétány 7. 1201

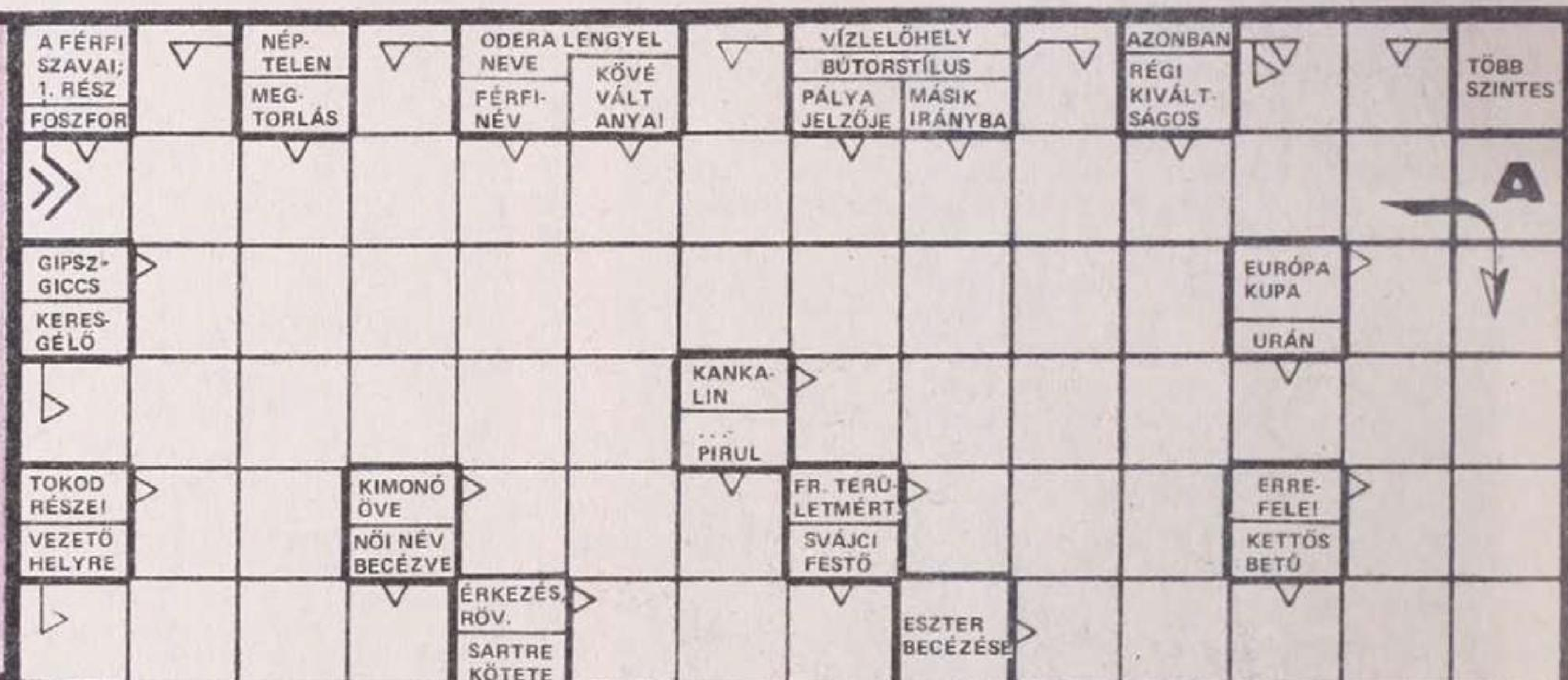
A nyereményeket postán küldjük el.

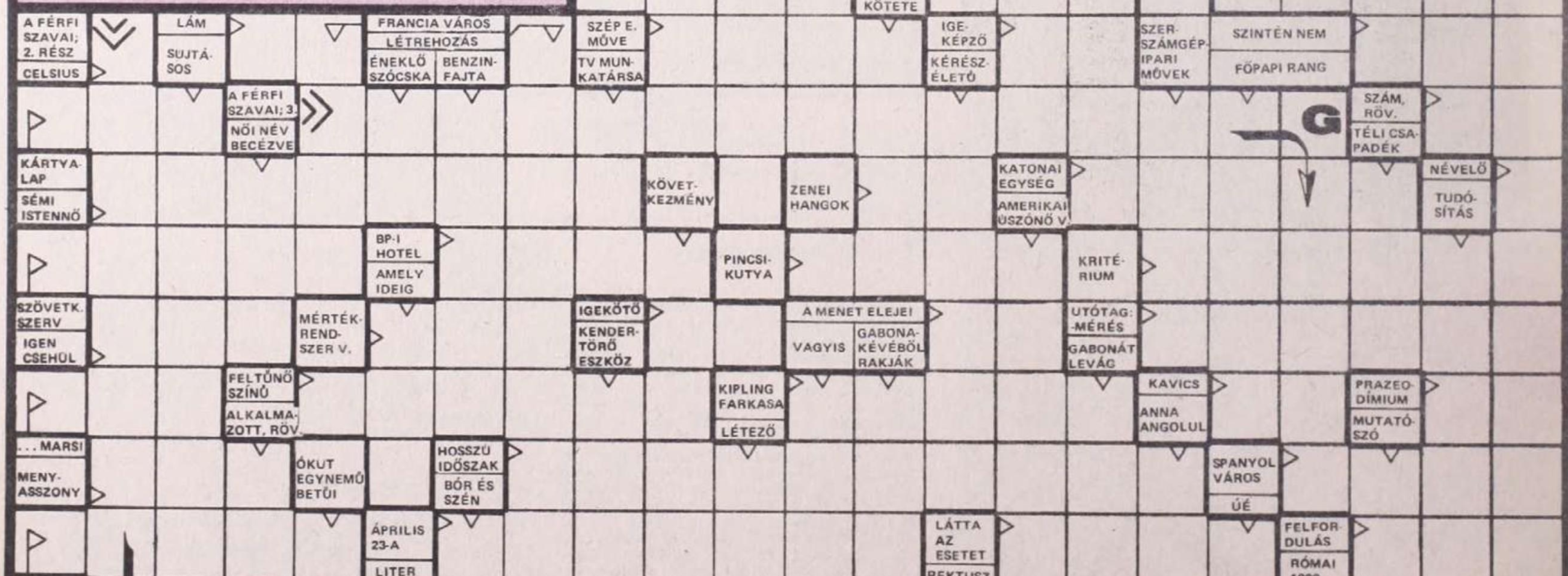
KULCSKÉRDÉS

A parkban egy padon szerelmespár csókolódzik. Hamarosan odaül egy férfi, és lágyan simogatja a nőt. A fiatalember ezt nem tudja elviselni, felugrik és így szól: – Ez már mégiscsak a szemtelenség netovábbja! Hogyan merészeli háborgatni a hölgyet? A férfi zavartan feláll és mentegetőzve mondja: (Lásd a rejtvényben!)

Megfejtésként a férfi szavait kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 12-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR A SZOVJETUNIÓBÓL

RÉPAMESE

GÓLYAMESE

– Mit jelentsen ez, kartársnők?!

SZÁLLÍTÁSTECHNIKA

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

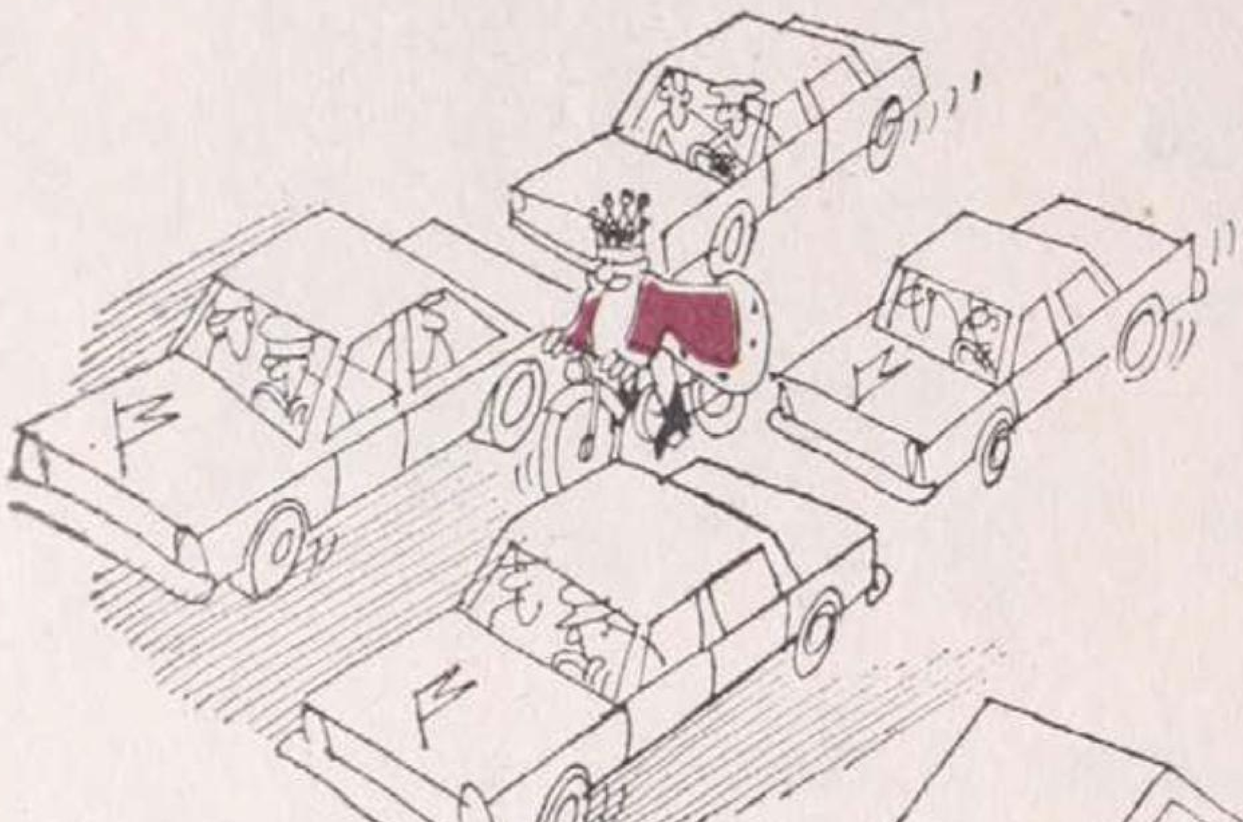
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-45
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

De-mok-rá-ci-ában

MÉSZÁROS ANDRÁS karikatúráiból kiállítás nyílik november 9-én, délután 4 órakor, a Műcsarnok Dorottya utcai termében. A tárlat – amelyen többek között az itt bemutatott tabló is szerepel – december 1-ig tart nyitva.

